October
Rev. J.W. Van Weelden,
Tweedsmuir Ave.,
Chatham, Ont.

ABC AUDITED PAID CIRCULATION

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

MARCH 17, 1967 — No. 792 — 22nd YEAR OF PUBLICATION

KERKBESEF

Ons artikel "Kerkbesef" (C.C. van 3 maart) heeft nogal wat reacties veroorzaakt. Het is duidelijk dat het onderwerp in de belangstelling staat en tevens dat er onder ons niet gelijk over wordt gedacht.

Eén van de reacties kwam van Dr. H. Hart en wij nemen zijn brief in zijn geheel over:

Geachte Redactie:

Het verblijdt me bizonder dat u het nodig heeft gevonden in een hoofdartikel aandacht aan dit probleem te besteden. In de huidige krisis der zekerheden ontkomt ook de kerk niet aan een kritische ondervraging. Het is daarom bepaald noodzakelijk ons diepgaand te bezinnen omtrent ons kerkbesef.

Intussen moet het een ieder duidelijk zijn dat het hier niet gaat (zelfs: niet kàn gaan) over een kritische ondervraging van de Gemeente welke de Here Christus Zich vergadert. Het enige dat in het geding kan zijn is ons besef daarvan en onze bezinning daarover.

Nu behoor ik tot diegenen die u op het oog hebt wanneer u schrijft: "men ontmoet hen ook onder ons" — nl. voorstanders van een kerkbesef dat de kerk ziet als een tak van het Koninkrijk. U gaat ons dan bestrijden door te wijzen op het één en ander dat wij, zo zult u denken, niet voldoende beseffen. Maar daarmee komt nu juist de hele problematiek scheef te staan. Want we zijn het met uw beschrijving van de kerk geheel eens en het zou jammer zijn wanneer u bij uw lezers de indruk hebt gegeven dat dit niet het geval is.

U schrijft van de kerk het volgende:

> Zij is de gemeente, die de Here Jezus Zich vergadert. Of anders gezegd, zij is de nieuwe mensheid, die God zich van eeuwigheid af en voor de eeuwigheid heeft verkoren. Mijn kerklid-zijn beheerst mijn ganse leven, of moet dit althans beheersen. Daar is ons ganse bestaan aan onderworpen.

En hiermee hebt u goeddeels onze instemming. Inderdaad, dit is de kerk. Het probleem is hiermee echter in het geheel nog niet aangesneden. Dat komt pas wanneer we ons afvragen of het zojuist geciteerde gedeelte nu zomaar valt toe te passen op het lidmaatschap van deze of die geloofsgemeenschap welke we in deze of gene plaats geïnstitueerd zien. Zo zou ik de heer Farenhorst kunnen vragen: Bent u onderworpen aan het gezag van de Immanuel Christian Reformed Church te Hamilton voor de gang van zaken betreffende de redactie van uw blad? Meent u b.v. dat de kerkeraad van genoemde kerk u zou kunnen nopen tot het uit de circulatie nemen van een bepaald nummer? Zo ja, dan bent u in uw artikel inderdaad konsekwent. Zo nee, dan wordt duidelijk dat uw hoofdartikel voorbij ging aan het eigenlijke probleem.

Men kan het probleem ook van een andere kant benaderen. U stelt dat Christus het Hoofd is van de kerk. Gaarne geheel mee akkoord. Maar niet van uw gezin? Of: de kerk is het lichaam van Christus. Maar behoort het christelijk onderwijs of het christelijk werk op het terrein van de vakbeweging niet tot dat Lichaam? Zo nee, dan bent u inderdaad konsekwent. Maar wordt dan het Lichaam van Christus niet uitéén gereten? En zo ja, dan komt de vraag naar voren of alle samenlevingsverbanden tot de kerk behoren of onder kerkelijk gezag staan.

Het wil me voorkomen dat het probleem, waarvan met klem gezegd moet worden dat bezinning daarop tot de hoogste prioriteiten behoort, pas in het juiste licht komt te staan wanneer we bereid zijn ons af te vragen: Is het mogelijk dat uw juiste en treffende beschrijving van de kerk, zoals hierboven geciteerd, zomaar valt toe te passen op wat in onze moderne tijd onder kerk wordt verstaan? Kunt u zonder meer de Kerk, de Gemeente, Volk des Heren gelijkstellen met ons kerkelijk instituut, met een zeer bepaald samenlevingsverband zoals dat in onze tijd georganiseerd wordt? Tot uitsluiting van alle andere verbanden of tot stelling van die verbanden onder de tucht en het gezag van dat ene?

Ik wil op die vraag nu niet breedvoerig ingaan. Ze moet m.i. ontkennend beantwoord worden. Maar daarover valt te denken, te praten en te schrijven. Dat dient zelfs met enige urgentie te gebeuren. Het ware dan echter wel te wensen dat we nu eens niet uitgingen van de vooronderstelling, dat al wat we er altijd over gedacht hebben en nog denken nu ook de enig juiste vorm van kerkbesef is. In dat geval hebben we immers van het woord reformatie zelfs het beginsel nog niet begrepen.

Met hartelijke dank voor plaatsing,

Gaarne uw

(w.g.) Hendrik Hart

Om met het einde te beginnen, we stemmen Dr. Hart toe, dat over dit onderwerp valt te denken, te praten en te schrijven. Met urgentie.

Wij geven gaarne toe, dat over het algemeen wij niet geheel aan het gevaar zijn ontkomen om uit te gaan van vooronderstellingen. Daartegenover moeten wij natuurlijk evenmin beschouwingen terzijde stellen, alleen omdat zij ons door een vorige generatie zijn doorgegeven.

Over de omschrijving van de kerk als lichaam van Christus zijn we het dus wel eens. Ook de zichtbare kerk, het z.g. instituut, kan ik niet anders zien als het lichaam van Christus. Ik weet dat God daarvan leden zal afsnoeien. Dat is — met eerbied gesproken — Gods zaak. Maar die geïnstitueerde kerk kan ik niet anders zien als de openbaring van het lichaam van Gods Zoon. En de ambten daarin erken ik als de enige waarmee Christus Zijn kerk regeert.

Dat zeg ik beslist niet van welke christelijke organisatie ook. Die organisatie — welke dit ook mag zijn — is niet door Christus gesticht. Dat is de kerk wel. Die organisatie maakt geen deel uit van het lichaam van Christus. Dat doen de kerkleden wel. In die organisaties erken ik geen ambten. Dat doe ik in de kerk wel.

Als lid van de kerk leef ik in de wereld. Of ik nu voor Calvinist-Contact werk of dat ik loodgieter ben of boekhouder, of huisvrouw of onderwijzer, maakt geen verschil. Wat ik ook doe, ik ben kerklid. Het voorbeeld van de kerkeraad, die me zou nopen een bepaald nummer van C.C. uit de circulatie te nemen, kan ook anders geformuleerd worden. Ik kan ook vragen: Kan een kerkeraad een broeder, die loodgieter is, berispen over een bepaald werk dat hij aangenomen heeft, of dit werk zelfs verhinderen? We zijn allebei lid van de kerk, zowel de loodgieter als ik. Ons beider leven (en werken) moet Gods-dienst zijn. En over mijn dienst aan God heeft een kerkeraad wel degelijk zeggenschap.

Want een kerk bestaat uit leden, gelovigen. Niet uit organisaties. Ook niet uit gezinnen. Het gaat niet op om gezin (onderwijs) en vakbeweging in één adem te noemen. Het gezin heeft een speciale plaats in Gods verbond. De lijn van het verbond loopt door de geslachten. Daar zijn de gezinnen (en als konsekwentie de scholen) ten nauwste bij betrokken.

De christelijke vakbeweging is geheel iets anders. Daarin tracht men de Heiland te dienen in het bevorderen en handhaven van rechtsverhoudingen tussen werkgevers en werknemers. Die vakbeweging kan daarom niet tot het lichaam van Christus gerekend worden, omdat leden van dat lichaam mensen, gelovigen zijn. Maar afgezien daarvan kunnen in een vakbeweging werkgevers en werknemers niet verenigd worden. Het is een organisatie van werknemers. Maar in de kerk zijn werkgever en werknemers broeders, leden van hetzelfde lichaam, één in hun Heiland.

De kerk van Jezus Christus is zo geheel uniek.

Zij is (om een ander beeld te gebruiken) de rivier. En het Koninkrijk Gods is het landschap, dat door die rivier wordt bevloeid en vruchtbaar gemaakt.

Inderdaad moet ik in de geïnstitueerde kerk de openbaring van het lichaam van Christus zien. Hoe moet ik haar anders zien? Vandaar dat het van zo'n eminent belang is, bij welke kerk ik aangesloten ben. Want die kerk is voor mij nog steeds het hoogste, van waaruit allerlei christelijke actie voortvloeit.

D.F.

AMSTERDAM: Voor de restauratie van de Nieuwe Kerk in Amsterdam, die in opdracht van Monumentenzorg wordt uitgevoerd, worden de nieuwe ornamenten met de hand vervaardigd volgens de eeuwenoude methode: beitel en hamer.

In dit nummer

Mao Tse-tung (2) pag. 3
Onder de Schemerlamp pag. 4
Binnen de muren van de studeerkamer? pag. 5
The fourth man theme pag. 9

Beelden van en uit NEDERLAND

PROF. JELLE ZIJLSTRA
wordt geen premier...

Zaterdag 4 maart bracht hij zijn informatie-eindrapport aan de Koningin uit en zei hij voor de zoveelste maal nee, toen hem daarna gevraagd werd, of hij ook de formatie van het Kabinet op zich zou nemen. Om persoonlijke redenen, zei de prof. Meer liet hij niet los.

Een teleurstelling voor de vier fracties (K.V.P., A.R, C.H. en V.V.D.), die bereid waren op zijn basis-program en onder zijn leiding van start te gaan. Het vertrouwen in hem was zo groot, dat men zelfs geen uitwerking vooraf vroeg. Schmelzer, de man van de Katholieke Tweede Kamer fractie, zei: "Tot het bittere (zoete) einde houd ik vol, dat Zijlstra minister-president moet worden." Maar de Fries doet het niet en nu is nieuw beraad noodzakelijk. De leiders van de vier fracties, bovengenoemd, zijn al op Soestdijk geweest en gisteren werd ook Dr. Beel, vicevoorzitter van de Raad van State "ten hove", zoals men zich vroeger uitdrukte, als raadadviseur opgeroepen. Beel heeft een naam als "reparateur" van ministeries en zal nu in de eerste plaats the next best man moeten aanwijzen.

Namen als Mr. B. Biesheuvel, de leider der A.R. fractie, nog minister van landbouw, en visserij, en Prof. Dr. J. R. M. van den Brink, thans directeur van de Amro-bank en voorheen minister van economische zaken in drie kabinetten, van 1948-1952, worden genoemd.

De vrees is, dat formatie nu veel langer zal duren en bovendien komen de voorstanders van samenwerking met de P.v.d.A. weer op de proppen. In het dagblad "Trouw" wordt daar propaganda voor gemaakt en ook de leiders van A.R.J.O.S., de A.R. jongerenorganisatie gaan in die richting.

In Nederland is de formatie van een kabinet altijd een puzzle. De moeilijkheid schuilt mede in de vele partijen. Het moet altijd een coalitie-ministerie zijn, omdat geen enkele partij de meerderheid heeft. Ons kiesstelsel moet op de helling, zeggen vandaag alle politieke partijen. Er zijn zeker verbeteringen aan te brengen, maar de grondslagen van het Nederlandse volksleven verhinderen nu eenmaal een opdeling in een progressieve (socialistische) en conservatieve (liberale) partij.

'k Had onlangs een gesprek met de tachtigjarige oud-minister van financiën uit het kabinet-Colijn, mr. P. J. Oud. Ook hij vindt, dat, nu de schoolstrijd in Nederland tot een goed einde is gebracht, er geen confessionele (lees: Christelijke) politieke partijen behoren te zijn.

Op de vraag, waar ik als Calvinist dan op stemmen moest, wist hij, evenmin als waarschijnlijk onze lezers in Canada, geen antwoord.

Het is in de politiek altijd: persoon en beginsel! Een socialistisch blad schreef, dat het er niet zoveel toe deed wat in het program van de informateur stond, doch dat de persoon van Prof. Zijlstra de garantie bood, dat er geen sprake van avonturen zou zijn en dat er ook bij een omslag van de conjunctuur een behoudend beleid zou worden gevoerd.

We hebben Zijlstra eens horen zeggen, voornamelijk tegen vakverbondleiders: "Ik streef naar welvaart voor heel het volk, niet voor een bepaalde groep." In die zin is er overeenkomst tussen Zijlstra en Colijn. Beiden gaan (gingen) uit van deze grondgedachte, dat de economische grondslagen van een land gezond moeten zijn, zal er van een welvarende volkshuishouding sprake kunnen zijn.

Trouwens op een omslag in de conjunctuur in gunstige zin lijkt het nog niet.

We mogen blij zijn, het aantal werklozen niet te zien vermeerderen. Telkens weer sluiten fabrieken (vooral in de textiel) de poorten en moet voor de werknemers nieuw emplooi worden gezocht.

Een behoudend (wat niet ongunstig conservatief behoeft te zijn) beleid blijft dus zeker geboden.

Tot de programpunten in het geding behoort ook, een "heroriëntering van het buitenlands beleid".

Wat er precies onder wordt verstaan, is nog niet duidelijk. Vragen inzake de verhouding Amerika-Europa, Engeland en de E.E.G. (Common Market), de toenadering tot de landen achter het ijzeren gordijn, enz. zijn er genoeg.

In zoverre is de toestand beter dan een halve eeuw geleden. Toen bestond het buitenlands beleid voor een klein land in de zorg, niet door de grootmachten te worden gemangeld. Nederland was angstwekkend neutral om maar geen van de grote buurlanden te ontstemmen.

Nu komt de Britse premier, figuurlijk, want Wilson heeft nooit iets op z'n hoofd, met de hoed in de hand naar Den Haag om Nederlandse medewerking te krijgen inzake Engelands toetreding tot de Europese Economische Gemeenschap (E.E.G.). Tijdens de Boerenoorlog, waarover bij de Canadezen soms nog wat vreemde denkbeelden heersen, durfde het kabinet-Pierson geen vinger uit te steken, om Albion maar niet kwaad te maken. Dr. Kuyper had wat meer moed. Zijn nota inzake het verlenen van goede diensten had tenslotte onderhandelingen en de vrede van Vereniging tot gevolg.

Gelukkig, die tijd is voorbij.

Men mag als kleine mogendheid in elk geval meepraten. Het beslissen ligt vandaag voornamelijk bij twee, n.l. Sovjet-Rusland en Amerika. Dit ondanks Verenigde Naties en Veiligheidsraad.

De Gaulle wil een derde grote macht: Europa, onder leiding van Frankrijk.

Of dit de herorientering is? Nobody knows.

Cn.

Drachten, 6 maart '67.

MUSICAL ENTERTAINMENT

The P.T.A. of the Hamilton District Christian High School will present an Easter Concert

"OLIVET TO CALVARY"

performed by the Choir "New Life" from St. Catharines, under the direction of Mr. George Hannahson, on

SATURDAY, MARCH 18, 1967

at 8.15 p.m. in the Mount Hamilton Christian Reformed Church (Upper Wellington near Stone Church Road, Hamilton, Ont.)

Admission Adults $1.00. Students 50¢.
Children under 12 years: free.

The Christian Choir "Euphonia"

will hold a performance of the EASTER CANTATA

"The Christ Everlasting"

by Roger C. Wilson

on Easter Monday evening at 8 P.M. in

Christian Reformed Church of

Clarkson, Ont.

EVERYONE IS CORDIALLY INVITED

JOIN THE

CHRISTIAN WOMEN'S SPORTCLUB

We meet every Monday from 8-9.30 A.M. in the CHRISTIAN EDUCATIONAL CENTRE.

Transportation available.

For further information call:

Mrs. T. BROUWER, Hamilton, 383-5778.

Mrs. W. NOLDEN, Burlington, 637-6826.

The Choir "Gloria Deo"

directed by Mr. H. Hoekstra

presents:

AN EASTER CANTATA

"THE CHRIST EVERLASTING"

by Roger C. Wilson,
at the Good Friday Service of the
Second Chr. Ref. Church,

Rexdale, Ontario

MARCH 24, 7.30 P.M.

Public Confession of Faith

We have available a large selection of texts, suitable books, Bibles, Psalm books, Devotional material and Huguenot Crosses.

1967 Church Year Books

now in stock — $1.35.

VAN DELFT'S
Book and Gift Shop

1058 Main Street West
HAMILTON, ONT.
Telephone JA 8-1932

Jaarvergadering van de A.R.S.S.

gehouden op zaterdag 11 maart te Toronto

$1000 gecollecteerd voor gebouw in Toronto

Hoewel de vergadering om 10 uur zou beginnen kwam er nog een 'Drents kwartiertje' bij alvorens allen (zo'n 100 personen, zowel jongeren als ouderen) plaats hadden genomen in het gymnastieklokaal van de Toronto District Christian Highschool. Zoals gewoonlijk willen de bezoekers op dergelijke vergaderingen eerst even een praatje maken met oude bekenden die men in lange tijd niet heeft gezien. Het 'social' aspect werd op de 'business' vergadering van de A.R.S.S. niet verwaarloosd, ook al vraagt de voorzitter, Rev. Alvin Venema, herhaaldelijk kijkend op zijn horloge, zich waarschijnlijk wel eens af of die 'gezellige' Dutchmen nooit acclimatiseren en wat van de Amerikaanse zakelijkheid overnemen. Zodra de vergadering is begonnen en de voorzitter de teugels in handen heeft, draalt hij niet om zo nu en dan eens af te kloppen, wanneer een broeder wat te breed van stof is. Immers er moet op zo'n dag een behoorlijk uitgebreide agenda worden afgewerkt!

Na een kort openings- en welkomstwoord en het voorlezen van de notulen krijgt Dr. Hart de gelegenheid om met enkele woorden het rapport over het afgelopen jaar toe te lichten. Hij wijst voornamelijk op twee punten in het rapport: de naamsverandering en het lidmaatschap.

Het bestuur stelt voor om de naam *Association for Reformed Scientific Studies* te veranderen in *Association for the Advancement of Christian Scholarship*. In de bespreking wordt bezwaar gemaakt tegen deze naamsverandering. Men kan niet inzien waarom het woord Reformed moet worden vervangen door *Christian*. Dr. Hart zet uiteen dat het woord Reformed onder de Amerikanen en Canadezen, die niet bekend zijn met de geschiedenis van de kerken in Nederland, verwarring verwekt. Zij denken bij het woord *reformed* aan een opvoedingsgesticht. Om deze veelvoorkomende verwarring te voorkomen, geeft men de voorkeur aan het woord *Christian*. Ongetwijfeld is het woord 'Christian' in onze tijd nogal een algemene term. Maar het woord 'Christian', zoals dr. VanderLaan opmerkte, wordt hier gebruikt als een bijvoegelijk naamwoord (Christian scholarship) en duidt aan dat dit *scholarship* specifiek christelijk wil zijn.

In de tweede plaats wees dr. Hart er op dat het bestuur slechts één soort lidmaatschap voorstelt. Voorheen waren er *members* en *associate members*. Deze onderscheiding zal worden opgeheven. Dit brengt enige financiële konsekwenties met zich mee. Voorheen betaalden leden $25 contributie per jaar en de 'associate' (ik waag me maar niet aan enige vertaling!) leden $10 per jaar. Aangezien er nu één soort leden is besloot het bestuur om toch de contributie te stellen op $25 per jaar. Het bestuur zag zich om twee redenen hiertoe genoodzaakt.

☆ Het bedrag is, volgens het bestuur, niet te hoog.

☆ De vereniging moet op een bepaald bedrag aan inkomsten kunnen rekenen.

Zij kan onmogelijk haar activiteiten vervolgen wanneer zij afhankelijk is van de goedgeefsheid van de leden. Elke organisatie moet bij het vaststellen van haar contributie rekening houden met de nodige onkosten. Hieruit moet men echter niet concluderen dat het bestuur geen begrip heeft voor de financiële lasten die reeds op de schouders van onze mensen liggen. Dit is zeker niet het geval.

Een 'associate member' kan b.v. geleidelijk de contributie verhogen door gedurende drie jaar de contributie met $5 te verhogen, zodat men na deze jaren het vereiste bedrag heeft bereikt. Ook is het mogelijk dat het aanstaande lid op het formulier voor lidmaatschap aangeeft dat hij binnen het jaar de contributie zal betalen. Indien men inderdaad niet in staat is het volle bedrag te betalen, kan men zich tot het bestuur wenden met het verzoek om toch als lid te worden ingeschreven. Het bestuur zal dan het verzoek in overweging nemen.

Degenen die de A.R.S.S. regelmatig willen steunen en er prijs op stellen om door 'newsletters' op de hoogte te worden gehouden, worden hiertoe in de gelegenheid gesteld door $10 over te maken aan de A.R.S.S.

Deze maatregelen lijken op het eerste gezicht misschien wat onvriendelijk, maar het bestuur moet de werkelijkheid onder het oog zien dat men geld nodig heeft om haar plannen ten uitvoer te brengen, terwijl het bestuur niemand wil afwijzen die naar zijn (haar) vermogen het werk van de A.R.S.S. wil steunen.

De leden van de verenigingen hoopt men door het vormen van 'chapters' nu meer bij het werk van de A.R.S.S. en de besluiten van het bestuur te betrekken. Op de jaarvergadering bleek echter dat er op dit punt nog steeds verwarring bestaat en tot op zekere hoogte verschil van mening.

Het bestuur zal dit in de nabije toekomst misschien nog eens duidelijk op papier moeten zetten, aangezien hiermee het vertrouwen van de leden op het spel staat.

Dit vertrouwen zal inderdaad van beslissende betekenis zijn voor de toekomst, vooral wanneer men in rekening neemt dat het bestuur in de komende jaren het ledenaantal hoopt op te voeren tot 4.000. Indien al de 'associate members' dit jaar lid zullen worden komt men al een eind in de goede richting, vooral wanneer de groei aanhoudt zoals die zich het laatste jaar heeft ontwikkeld.

In het rapport van dr. Hart vindt men de volgende statistiek vermeld.

Jaar	Leden	Assoc. leden	Totaal	Chapters
1965	140	700	840	21
1966	206	1,108	1,314	33
1967	392	1,210	1,602	37

INSTITUUT

In het begin van oktober hoopt men het instituut op feestelijke wijze te openen. Het zou ongetwijfeld prachtig zijn wanneer deze opening kon plaats vinden in een eigen gebouw. Sinds geruime tijd is men bezig een gebouw te vinden. Dit bleek geen eenvoudige opgaaf te zijn, aangezien men een gebouw zoekt in de buurt van de universiteit in Toronto. Men heeft eindelijk gevonden waar men naar zocht. Een gebouw dichtbij de universiteit, waarvan een gedeelte als apartment kan worden verhuurd, terwijl de overige ruimte voor kantoren, vergaderruimte, leslokaal en bibliotheek kan worden gebruikt.

Om dit gebouw te kopen is er echter een bedrag van zo'n $100.000 nodig. Wanneer men dit gebouw niet koopt zal het zeer moeilijk zijn om ooit later in het centrum van Toronto een dergelijk gebouw te kopen. Daarom werd op de jaarvergadering door het dagelijks bestuur voorgesteld om in één keer $1.000 te collecteren. Dit was een hele hap. Gedurende de middagpauze had één der aanwezigen reeds $100 toegezegd. Nadat de lijst was rondgegaan kon een glunderende ex-penningmeester, Mr. Gerald Vandezande de vergadering meedelen dat er door de aanwezigen $1.000 was toegezegd! Ondanks de verschillen, die op deze vergadering eerlijk werden besproken (zelfs de gebroeders Hart waren het niet in alles met elkaar eens), bleek dat men toch als één man achter het doel van de A.R.S.S. stond.

De vergadering toonde een openhartige geest, wat minder gejubel dan voorheen en wat meer nuchterheid. Deze geest wijst op een gezonde ontwikkeling. Laten we hopen dat het bestuur vooral de woorden van Rev. P. De Jong van Sarnia ter harte neemt, die o.m. zei dat men niet langer in het oneindige moest bespreken op welke manier men de uitbreiding zou ter hand nemen, maar dat men door het werk zélf de mensen moest tonen wat de A.R.S.S. waard is.

Tot nieuwe bestuursleden werden gekozen:

M. VanderMeulen, Calgary, Alberta.
Rev. L. Tamminga, Sioux Center, Iowa.
Rev. J. Vos, Chatham, Ont.

DE WERELDOMROEP OP DE EXPO '67

Meer dan zeventig Canadese radio-stations zullen tijdens de Wereldtentoonstelling die op 28 april te Montreal wordt geopend, een wekelijkse Nederlandse Nieuwsbrief uitzenden.

Het initiatief tot deze Expo-Newsletter, waarin gebeurtenissen in en rond het Nederlandse Paviljoen de revue passeren, is genomen door Radio Nederland, Wereldomroep, die ook anderszins een belangrijk aandeel in de Nederlandse inzending heeft.

In de eerste plaats wordt de inzending van ons land, die als motto heeft 'THE MAN IN THE DELTA' ondersteund door zogenaamde 'slides in sound'. Een naar Canada geëmigreerde Nederlander keert terug naar ons land en maakt tijdens zijn vakantie 'geluids-dia's' dit hij na terugkeer vertoont. Het verhaal dat hij daarbij vertelt is tevens de tekst van het programma.

Voorts wordt een stereofonisch hoorspel 'CROSSLINE' uitgezonden. Behalve Nederlandse, spelen ook Britse acteurs mee aan dit spel dat verhaalt van een Canadees, een Engelsman en drie jonge Nederlanders die elkaar gedurende het laatste oorlogsjaar leren kennen en die elkaar nu, na 22 jaar weer ontmoeten.

Verder komt de Wereldomroep met een speciale documentaire over het Deltaplan, eveneens een Stereo-uitzending. Onderdeel van het Expo-programma is voorts een serie muziekprogramma's die in het Culturele Centrum van het Nederlands Paviljoen kunnen worden beluisterd. Muziekliefhebbers kunnen hier, in speciaal ontworpen afluister-fauteuils, door op een keuzeknop te drukken, elk gewenst programma in ontspannen houding volgen.

De Wereldomroep verzorgde Stereo-opnamen van voornamelijk Nederlandse, Antilliaanse en Surinaamse componisten.

De uitvoering was steeds in handen van Nederlandse orkesten, kwartetten en combo's, koren en solisten.

Naar aanleiding van verscheidene, wisselende exposities die in het Nederlandse Paviljoen worden gehouden, zal de Wereldomroep programma's uitzenden die een introductie vormen tot bijvoorbeeld een Tentoonstelling over onze grafische industrie, religieuze kunst enz. Zo een introductie wordt eveneens gegeven voor het optreden van het Amsterdams Concertgebouw orkest op 17, 18 en 19 mei in de grote Concerthal van Montreal. De negenduizend beschikbare plaatsen zijn reeds voor het grootste deel verkocht.

Ter gelegenheid van de Nederlandse dag op 18 mei zendt RADIO NEDERLAND een programma uit onder de titel: 'A DAY IN HOLLAND'.

ONTARIO

PROVINCE OF OPPORTUNITY

Government Information

Van het Departement van Arbeid

RAAD VOOR DE ONGEVALLENWET

De Raad voor de Ongevallenwet, Ontario, een onafhankelijke commissie die aan de regering via de Minister van Arbeid verslag uitbrengt, is verantwoordelijk voor de toepassing der wetgeving bestemd om de werklieden te beschermen tegen ongevallen op het werk of het oplopen van industriële ziektes.

Deze werkzaamheden worden gefinancierd door de verplichte aanslag op industrieën. Het doel van deze wetgeving is uitgebreide bescherming, die de gewonde werkman van een blijvend inkomen, volledige medische hulp en beroepsherstel voorziet.

In geval van een ongeluk dient de werkman:

1) Naar eerste hulp te vragen. Zijn ongeval aan zijn werkgever te rapporteren.
2) Indien medische hulp vereist is, zijn werkgever om een Treatment Memorandum (formulier 156) te vragen om dat mede naar de dokter of het ziekenhuis te nemen.
3) Alle formulieren die hij van de Raad ontvangt zorgvuldig in the vullen en terug te zenden naar 90 Harbour Street, Toronto, Ont.

Als het Treatment Memorandum (formulier 156) niet beschikbaar is in verband met de plaats van het ongeval, dan dient hij, indien noodzakelijk, te trachten medische hulp te krijgen en zijn werkgever zo spoedig mogelijk van de omstandigheden van het ongeval te verwittigen.

Uitkering wordt verleend wanneer een werkman persoonlijke verwonding heeft opgelopen veroorzaakt door een ongeval in en door de uitvoering van zijn tewerkstelling.

Daarbij in inbegrepen invaliditeit als gevolg van een industriële ziekte en andere ziekte eigen aan of kenmerkend van een bepaald industrieel procedé, vak of beroep.

the Hon. John Robarts
Prime Minister of Ontario

Wilt U ons een plezier doen?

Boven Uw naam en adres staat de maand waarin Uw abonnement is verlopen.

Wilt U even zien of U deze maand Uw abonnementsgeld moet betalen?

Door tijdige betaling bespaart U ons veel administratief werk en we verzoeken U daarom vriendelijk in dat geval ons METEEN het verschuldige bedrag te betalen.

WANNEER ZAL 'T ZIJN?

OF IS HET GAUW EEN JUBILEUM?

Als U binnenkort gaat trouwen of wanneer U spoedig een jubileum mag vieren, in beide gevallen zal het voor Uw vele vrienden en bekenden een aangenamen verrassing zijn, een annonce ervan in hun eigen krant, Calvinist-Contact te lezen.

Ook verlovings-aankondigingen en geboorte-advertenties worden altijd met veel belangstelling gelezen.

WIJ HALEN UW OUDERS WEER UIT NEDERLAND!

Henk Prins, onze Kitchener vertegenwoordiger, komt 24 mei a.s. uit Nederland en kan Uw ouders of familieleden begeleiden tot TORONTO.

21-daags retour: $381.00
Normaal tarief (voor 3-6 weken): $490.00

KOOPS — HET GROOTSTE NEDERLANDSE REISBUREAU IN CANADA

24 uur per dag bereikbaar.

KOOPS
Travel Service Limited

543 Brant Street — Burlington, Ontario

Phone 632-1255 (24 hrs.)

Check local listing for ZE 9-2030 (No toll charge)

ORDER NOW — Yearbook 1967

Christian Reformed Church $1.35 — ARE NOW IN ! !

For Confessing Members:

FAITH AND ITS PROBLEMS, 4th edition by dr. paul g. schrotenboer $2.20
TAKE HOLD OF GOD AND PULL, by c. seerveld $2.75
ART OF CHRISTIAN LIVING, by ralph heynen $3.25
BUILDING UP YOUR SPIRITUAL STRENGTH by ralph heynen $3.25
THY WAY IS MY WAY, by rev. m. de vries $2.95
☆ BIBLES ☆ DEVOTIONAL BOOKS ☆ ETC.

See our Catalogue

SPEELMAN'S BOOKHOUSE LTD.

10 GOLFDOWN DRIVE, REXDALE, ONT. — 741-6563

LABOREERT U

aan maag- en darmzwakte, -krampen, -zweer, gassen, ischias-jicht-reuma, klier, lever of longaand., nierontst., -steen of -gruis, open wonden, trage ontlast., uitslag, zweren, puisten, jeuk, uitputting, wormen en maden, zenuwzwakte of -ontstek. of

enige andere slep. ziekte?

Neemt de vanouds bekende onschad. Florakruiden. Schitterende resultaten. Uw ziekte en klachten melden aan ons.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18,00 bij vooruitbetaling).

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Editor: D. Farenhorst.

Editorial Committee: Revs. J. Geuzenbroek (president), J. Van Harmelen (secretary), Dr. R. Kooistra.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ontario.
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $5.00 per year.

All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewponts of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions of its authors.

CHRISTIAN COURIER
A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont., Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be published without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibilty for opinions by its authors.

THE FOURTH MAN THEME

by JOHN KNIGHT

Christians can be terribly near-sighted when it comes to sizing up their environment. They look "outside from the cozy company of fellow Christians at the non-Christian world and often manage to give it a definite label: agnostic, atheistic, secular . . . sinful, self-centered . . . a shocking existence!

And subconsciously with such an observation comes the reassurance that "we and our-kind-of-people" are so fortunate that we don't have to associate ourselves with "them" any more than necessary.

It was refreshing to attend a conference a few days ago where this "outside world" was discussed by a group of concerned Christians: seminary and college professors, teachers, ordained pastors and evangelists. They were ably introduced to the topic by Rev. Dirk Habermehl of Oshawa, Ont., a person who through his studies and experiences has outlined an approach to "Evangelizing the Post-Christian Man".

This post-Christian man is a new type of person, not known before the twentieth century. The group he represents is one of four classifications that we distinguish today:

a) **the pre-Christian (or pagan) man.** The person who has not heard the proclamation of the gospel and has not committed himself to Christ.

b) **the Christian man.** One who lives intimately with the Lord, whose actions are governed by his living faith and whose membership in the Church is one of meaningful commitment.

c) **the post-Ecclesiastical man.** Someone who may or may not be a church member, retains a belief in a transcendental being, God's "providence", etc. and who lives according to a christian moral code. But also someone whose thoughts and actions are directed by a non-Christian world and whose commitment is no longer Christ-centered.

d) **the Post-Christian man.** A complete stranger to the Christian way of life and the Church, someone who has no knowledge of God and His renewing power.

It was the fourth man who was the focus of attention during Rev. Habermehl's further presentation and the lengthy discussion that followed.

PRESENCE AND RENEWAL

For convenience we call a man "post-Christian" if he is two, three or more generations removed from meaningful church membership. In the discussion it became clear that post-Christian man is also a regional phenomenon. (We find him in large numbers in metropolitan areas in Eastern Canada and New York, for instance, but his presence in western Michigan — where the conference was held — is almost negligible.)

Since secularization is increasing rapidly in all parts of North America we do well to recognize the post-Christian man and the need of Christians to minister to him.

What kind of a person is post-Christian? We know him from modern literature and recognize him by his symptoms: a lonely, meaningless existence in a world where the roof may cave in at any moment, where nothing has value . . . least of all: people.

The **person** is disappearing in our environment and it is high time that the Church wakes up and realizes it. (The books of the Swiss author Paul Tournier dealing with the meaning and renewal of **persons** are on the best-seller list of church leaders). What is the antidote to someone who exists like this?

a) an awareness of the presence of God. (Do not fear, the Lord is with us!)

b) the gospel of Easter, the renewal of life by Christ.

The speaker favoured this approach to the classical theme: sin/guilt and reconciliation. The renewal through Christ is a recurring theme in the Bible, if you doubt this get our your Bible and concordance, and the gospel of renewal does not exclude sin and guilt. It is based on the knowledge that sin is **running away from God.**

LIVING LETTERS

There is much soul-searching going on in the church about its relationship to the unchurched. How history will look back at the 1960's we won't know for some time, but it seems pretty evident that important changes are taking place in the church. Bishop Robinson, Harvey Cox and even such unlikely observers as Pierre Berton have all had their say.

Rev. Habermehl put it rather bluntly: "The Church has emigrated out of its environment." And the environment looks at the church as archaic, a bourgeois establishment and ghetto. A little difficult to swallow for us who pride ourselves in our churches, but let's be honest!

The speaker suggested we rethink the basic structure of the church as follows: The Church is where

a) people meet who have been called by God

b) a renewal of life has taken place

c) a wholehearted commitment is found to take part in Jesus' ongoing mission.

There is no binding organizational pattern for a church and the church must adapt itself to changing times and a changing environment. If a church is to witness it must be the Church, the proclamation of the **Word** that does not consist only of **words,** but that indeed has become flesh. We must preach like Jesus did, in **words and deed.**

Through us the renewal of life by our Lord must shine out to those who don't know Him. And if we are to get "through" to the post-Christian man with this gospel of "renewal" it can be done much more effectively in the unselfish service of a priest than through preachy words that are empty.

Because words that may be very precious to us as Christians, simply have no meaning for the post-Christian man. The Church can no longer be in touch with the world if it relies on church language.

PRACTICAL HINTS

Once we accept this evaluation of the church in the post-Christian world it becomes necessary to rethink our approach to evangelism. Rev. Habermehl and with him several other dedicated men and women have begun to scratch the surface. They have focused their attention in the direction of **children of post-Christian homes.** Through club experiences in a club house or private home these children become exposed to the Christian way of life and to Christian counselors in a very natural and intimate way. Through Sunflower and Compass clubs a first awareness of Christianity may be transmitted to boys and girls, who would normally not be exposed to the gospel of the Master who can **change and renew lives.** This work can be very taxing on club counselors and takes much patience, skill and prayer. It is no doubt work that combines joy and disappointments and requires wholehearted commitment. It is a very small start in an effort to speak to the colossus called "the post-Christian world" and it speaks to only a few children. But it is a start, and hopefully it will gain momentum, among children in other communities, and who knows, even among teenagers and adults.

Bcause the church cannot ignore its environment and it may never be self-sufficient. It must never become so wrapped up in its own affairs that it looses sight of the real meaning of being Church!

The Reformed Bible Institute should be commended for sponsoring this stimulating conference and for providing an arena where ideas could be shared by Christians whose ideas about evangelism may differ, but who shared the commitment to speak clearly . . . of Jesus and his love!

From Parliament Hill — *by Herman Jonker*

CANADA NEEDS YOU

Recently, Davie Fulton, M.P. from Kamloops, British Columbia, suggested that Canadians "have distorted the proper relationship between the Government and the people by overlooking the principle that "Government is not the master, but the servant" of the people. He overlooked the fact that the Government, consisting of men created in God's image, is primarily the servant of God, and then of men.

George Hees, a potential candidate for the Progressive Conservative leadership, has indicated at several speaking engagements that if Canada and the Canadians would only follow and implement his economic principles, we would live peacefully and happily; however, he forgot that peace and happiness based on anything but the Cross of our Lord Jesus Christ, is simply a front for continued misery.

Our present Prime Minister Pearson wrote in 1962, that "the fundamental principle of liberalism, the foundation of its faith, is the belief in the dignity and worth of the individual. The state is the creation of man, to protect and serve him; and not the reverse."

These are the convictions of some present and future leaders that govern or will govern **our** country. These are convictions which differ radically from the convictions upon which our life is based — that is, if we serve a life for the glory of our Creator. And these convictions undoubtedly influence the social and political state of this country. The Old Testament has many examples illustrating what will happen if a country and a government cease to give honour to the Lord.

The time has come **now** for you and I to get more seriously involved in the political process of this country. It is necessary and good that we keep up with the latest news and developments within the country, to have the occasional chat with our local MP or MPP, and discuss and debate the issues of the day. But some of us will have to go beyond that. Some must run for Alderman, city councils, city controllers, and other municipal offices. They must get themselves elected to the local executives and boards of the various parties, the school boards, recreation associations, etc.

Canada needs you because she needs people who are convinced that Jesus Christ is the Ruler of all; Canada needs a government that will lead this country, that realizes its own functional limitations, and that is consciously aware of its primary responsibility to God.

It is time therefore that we get off our comfortable chair, take up our social responsibilities, and show the people of this country that the Word of God is alive and meaningful in the field of politics and authority.

Let us go out into the world therefore and tell our fellow citizens that the government is first responsible to God (and then to the people), that we can only fulfil our social promise of the "Great and perfect" society if we submit ourselves to the grace of our Lord and Saviour Jesus Christ, and that there is no liberty but in forgiveness of our sins and the renewal of our heart.

It is the responsibility which God has laid upon our shoulders, and it is the task which you have assumed when you chose to become a citizen of this country.

HONG KONG

Who of us does not know a little about this tiny British Colony? What shall we call it, a country, an island? It is both, and it can also be described as a peninsula in Asia's mainland. Tiny possession on a map when compared to its huge neighbour, Communist China. It actually consists of 3 parts: the small island, peninsula and some territory next door to it. In 1898 the British leased it from China for 99 years. Hong Kong's population is close to 3,000,000, yet is comprises only 391 square miles. The people are mainly Chinese and during the years since China was taken over by the Communists its population has increased greatly. Among these refugees who have fled from the mainland are the many dedicated Christians who have escaped after having experienced suffering because of their faith. Hong Kong still offers them religious freedom, but in a territory so overcrowded, one finds the population for the most part only concerned about their daily bread.

Hong Kong is a place of extreme contrasts. Here one finds magnificent hotels and luxury apartments downtown, while on the hillside above tens of thousands live in flimsy shacks which are frequently destroyed by fire and water.

The climate produces contrasts. Two years ago the prolonged drought caused a severe water shortage. Water was rationed, turned on in the homes for a three-hour period every four days. In November 1966 a steady downpour of rain dropped 15 inches of rain in a 24-hour period. The steep roads on Hong Kong Island became raging torrents. Bulidings collapsed, 60 people died and the flood caused 5000 people to lose their homes. Towering skyscrapers and University residences were undermined by the raging waters. During the typhoon season, the shack dwellers suffer most.

To the tourist, Hong Kong appears orderly and beautiful, but under the surface there is much political intrigue, and underground activity. Hong Kong is a center for drug traffic.

Religiously too, contrasts exist. Though Hong Kong has a much larger percentage of Christians than most other Asian cities, vast numbers still know nothing about the Gospel of Jesus Christ. On Sunday morning many are seen carrying Bibles; they are travelling by ferry and buses to worship a great variety of churches. The 250,000 who make up the Protestant community worship in almost 400 different buildings. A similar number is found in the Roman Catholic Church. The Protestant congregations met in an English style Anglican Cathedral, a Lutheran church with the architecture of a Buddhist temple, and smaller congregations meet in apartments. Some churches are specially for the boat people who live all their lives in the junks and sampans. Almost all the local churches are self-supporting though foreign funds are wisely used in institutional and relief work.

Among those working in business offices, in the cotton mills, or in factories making everything from plastic flowers to electronics goods, there are many who have no use for any religion. A few may adopt a militant materialistic philosophy, but for the most part they are only concerned about their daily bread. The city throbs with the struggle for survival of the poor, who work long hours in the great textile factories or little cottage industries and with the rivalry of business men seeking the wealth that will enable them to rent a luxury apartment or send their sons overseas.

There is a large missionary force in Hong Kong, but only a small portion is actively engaged in local churches and evangelistic work. Many teach school, serve in the hospitals or relief agencies, or in administration. To some Hong Kong is the center of the outreach to the whole Asian Continent.

The colony offers excellent facilities for printing and publishing the Christian literature for the Chinese speaking world. Magazines like "The Lighthouse" go to almost every country where Chinese communities are found. Books published by the Christian Witness Press and other evangelical organizations supply the needs of hundreds of Chinese churches on the Asian mainland.

Christian witness takes many and varied forms in this fast-growing metropolis. A Japanese elevator carries a group of Christian businessmen to a hotel dining room for their weekly meeting. A few miles away, workers in a resettlement area climb seven flights of stairs to a meeting in a church-operated rooftop school.

In a room adjoining a Christian bookshop in the main shopping area of Kowloon a group of young people meet to plan a program to be recorded in a Hong Kong studio and later broadcast into China.

Twenty miles away an evangelist preached in a country chapel close to the Chinese border. Six hundred high school students representing Christian fellowships in 30 to 40 schools gather with their friends for an evangelistic meeting in the beautiful auditorium of a large city church. Some of the students come from comfortable homes, a few blocks from what was formerly the old walled city, a hideout for dope addicts and prostitutes. Now the song of children praising God can be heard from a building in the bustling center of filthy streets. A 19th century treaty exempted the area from British jurisdiction and only in recent years have the police been able to enter.

Sacrificial work of Chinese and Western servants of the living God have brought life and hope to many children who would otherwise be illiterate and undernourished. Many children attend schools run by various church groups. Scriptural classes are added to the academic subjects. Through these efforts as well as the witness of the Christian Fellowship in the large government school some will come to a knowledge of the new life in Christ.

Few of the school graduates will enter University, but for the Christian student there are study groups of the Christian Association, and Student Union. Once a week they crowd into one of the lecture rooms to listen to a message given by a Christian professor, local pastor or missionary.

There is a strong witness in the great government hospitals; Christian doctors and nurses meet weekly to discuss their patients' spiritual healing during evangelistic meetings. T.B. Hospitals receive visits twice a week, from a missionary doctor and his team from the beautiful Haven of Hope T.B. Sanatorium.

The Leprosarium at Hay Ling Chau is regularly visited and many patients have become Christians while there.

It is difficult for young graduates of schools and Universities to give up the prospect of a well paid job and devote their lives to the preaching of the gospel, but if the church of Hong Kong is to fulfill its purpose for the generation, it needs trained, devoted and disciplined Christian who will be ready to enter China when its doors are open again, or to go to some other Asian country.

Hong Kong — gateway to the far East, but may it be strengthened to be an open door also to lead many of its suffering and persecuted to know the good news of the Gospel of Christ.

E.S.

125,000 U.S. — INTERNATIONAL EXCHANGES

A record total of 125,000 students, teachers and scholars took part in educational exchange programmes between the U.S.A. and 150 other countries in 1965-66, according to "Open Doors 1966", the annual census of the International Institute of International Education, New York. Nearly 83,000 students and over 9,000 scholars from overseas studied, taught or did research at U.S. colleges or universities. As in past years, the largest group of students — 35% — came from the Far East.

(Unesco Features)

Servants to Immigrants

by Rev. JOHN GRITTER

20

The Sprinkling With Water

Already in the third service we held in Ilderton Mr. and Mrs. Jacob Vander Wal brought their infant daughter, their firstborn, to be baptized. It took me somewhat by surprise, but there was no reason why it should not be done. I did not have my baptism font with me but Mrs. Haagsma supplied a dish with warm water, and so on December 19, 1948 Pietje Vander Wal received the holy sign and seal of the covenant of God. This, then, was the first time baptism was administered in our group and it was the first time I administered baptism among our immigrants. We were impressed with the simplicity and the solemnity of the occasion.

Holy Baptism offered its own peculiar comfort to our immigrant folk: It is reassuring, comforting, to know that no matter where we may be going and whatever may come upon us, God is and remains the God of us and our children and will provide for us. It was also a stimulus to do all they could for the spiritual development of their children.

They came from a country where baptism was taken very seriously. Through the ages much had been written about it. There were arguments, sometimes sharp discussions about it, in some cases even leading to schisms in churches. That was regrettable, but the emphasis upon the importance of baptism in our thinking and in our lives was good. Much of the development of Christian education was due to this wholesome emphasis.

Baptism was a festive occasion. The date for it was carefully chosen; relatives and friends were invited to be present; the infant was presented in a special, long dress; a close relative or friend was seated next to the mother to care for the little one so that the mother could give full attention to the service. When baptism had been administered the congregation arose spontaneously and sang Psalm 105:5 about God whose truth shall never fail. After the service there were congratulations and best wishes. Our folk were fond of children; the arrival of a child was a joyful occasion.

Some were not satisfied to wait for baptism for their children until a certain fixed Sunday in the month, as was customary among us. They had been taught by certain ministers and had accepted this as a rule that since baptism is the sign and seal of God's grace to us and our children it should be administered as soon as possible, that is, in the very first service following the birth. Such an important matter must not wait. The fact that the mother could not be present so soon after the birth made no difference. And there were mothers who were perfectly satisfied to have the father take the child for baptism while they at home in the spirit were present and enjoyed the blessing of it. This was called "vroegdoop", early baptism. Those who did not take this stand did not mean to delay baptism unnecessarily: they held that it should be done as soon the mother could also be present as was reasonably possible, when and when the parents requested it. I have never been confronted with a request for "vroegdoop", and in no congregation I have served did this cause any stir.

I did take to heart that baptism should be administered as soon as it can reasonably be done, and when the parents request it. They are responsible and should be given the opportunity when they desire it, unless for some reason it cannot be done on a particular Sunday. Unnecessary delay does not show a great appreciation of its significance.

I was also impressed with the thought that baptism should be a distinct part of the service, finished by itself. Read the Form with expression, take time to let the whole ceremony have its effect, and the closing prayer can constitute a grand climax to this performance. After returning to the U.S. I still have followed this practice and have heard people remark how they were impressed.

In our Canadian situation baptism was at times attended by unusual happenings.

In a service on a Sunday morning I was informed that there would be baptism if . . . the parents and the child could be present. When we had entered the church the elders would give me a signal, yes or no. I asked whether there was a vessel with water. No, that had been forgotten. But that was not too bad: if necessary someone could quickly get it, it was only four miles out. We went in. In the front I saw a couple with a young child; the elders signalled yes. Just then some young fellow tore out of the meeting in great haste: He must get that baptism font and be quick. What must I do? I decided to proceed with the usual order of service, even began to read the Form. Just as we came to the act of baptism he brought in that font!

A small group was meeting the first time in a hall. When I came in on Sunday morning people were busy arranging chairs, pulpit, organ, and all. The service was to be in English. When things were somewhat settled the consistory and the preacher found a corner for prayer. In came someone with a request for baptism; the parents and the child and relatives were there. Must baptism be in Dutch or English? the pastor wanted to know. The man did not know, went to ask, came back with the request: in Dutch, please; the mother did not follow the English too well. Was there a vessl with water? No, never thought of it! Wouldn't a glass of water do? Yes, as long as we had water. In due time the Form was read, the parents gave their answer, the father holding the child came forward, the mother took her place at his side. There was that glass with water. The man who cared for it had done a thorough job: he had filled it to the brim. I did not at once realize that, put my hand in the glass, and . . . the water spurted up in the air, over my suit and over the floor! Then with my left hand I took that glass, held it close to the child, carefully put my fingers in and sprinkled the little darling in the Name of the Father and of the Son and of the Holy Spirit. Right after that we were to sing that verse from Ps. 105. The girl at the piano (or organ?) must have been a bit nervous or misunderstood, struck the tune of 150. The congregation did not follow. Bewildered she looked at me. Softly I said, "Psalm 105". She found it, we sang and went on with the service in English.

Sunday, 1 P.M. A large congregation is gathered in a Presbyterian Church. A father and mother are there with a child to be baptized. Possibly, so the consistory tells the minister, there may be another, that is not certain. Anyway, they are not there as yet. The baptismal font is in its place but needs water; an elder upon a gesture from the minister supplies the need. When the time for baptism has arrived the other couple still has not come. We better proceed: the pastor is somewhat pressed for time too, for at 3 o'clock he must conduct another service some twenty miles south. When baptism has been accomplished and the Form has been properly finished it is time for the offering to be received. This will take considerable time, so the minister announces several verses of a familiar Dutch psalm. When the offering is just underway that second couple comes in with the child. The leading elder comes to the pastor: "Now they come after all." He goes to the couple and a lively discussion ensues, while the congregation sings. The elder comes back to the minister: "They insist on having their child baptized; they would think it terrible if it were not done." The pastor to the couple, while the congregation keeps up the singing. "Could you not be here on time?" "No, we did not know that the service had been put at 1 P.M., it is a long way for us to come, and the farmer is not willing to bring us every Sunday." "Could you come next Sunday?" "We cannot promise that; we can't come every week."

What to do . . . Dominee has an idea: "What would you think if I do not read the whole Form, because my time is short too; just ask the questions and you answer, and I baptize your child, and we close with prayer." That will satisfy them. The elder also agrees. The congregation is just finishing the last stanza, the offering has been brought in. The minister in a few words explains to the congregation, goes on as agreed, brings his message and arrives in time twenty miles away. And no voice of disagreement is heard.

On another Sunday this minister comes to the same congregation to administer the Lord's Supper. He is informed that there is a child to be baptized. That is usually done first. After that there is time for about ten minutes of preaching. Then follows the reading of that Form for the celebration of the Lord's Supper, beautiful but long, and the actual celebration. As soon as possible he is off, to that other congregation waiting for him to administer the Lord's Supper, When he arrives the first thing he hears from one in the consistory: "Dominee, we must have baptism first"!

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

SECOND SERIES OF PROBLEMS IN MARCH

No. 246

Author: R. VanderKolk

Black: 2 pieces

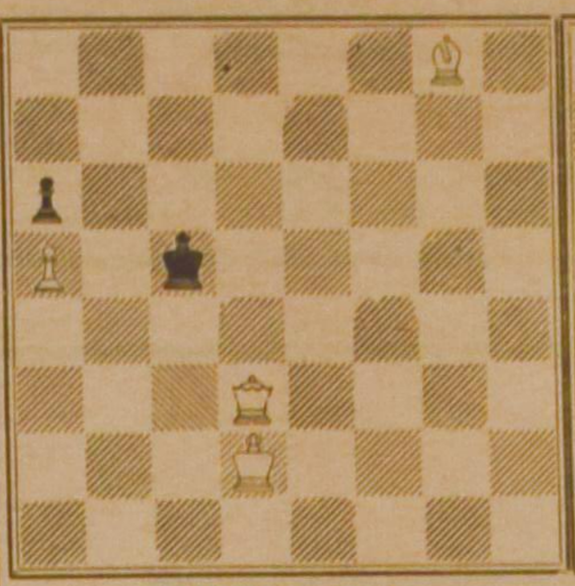

White: 4 pieces

White to play and mate in three moves. 3 points

No. 247

Author: G. H. Drese

Black: 8 pieces

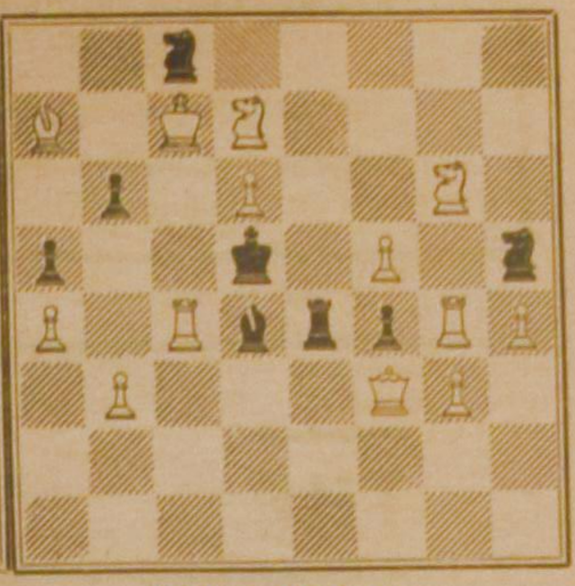

White: 13 pieces

White to play and mate in two moves. 2 points

NOTES

1. The two problems in this series are quite different from those in the previous one. I told you beforehand that there would be variety in March.
2. No. 246 could be called a miniature. Exactly because of the small number of pieces this problem will cost you time. Full solution, please.
3. No. 247 belongs to a specific class in the two-movers. I wonder whether you are able to find out. Indicate key-move plus threat, if any.
4. Solutions of åll March problems should be sent to the editor personally on or before the 20th of April. Those outside of Ontario have time till the 25th..

ONTARIO ROADS TO RECREATION

The distribution of the 1967 Ontario Roads To Recreation folder is announced by the Honourable George E. Gomme, Minister of Highways.

Published by the Government of Ontario, through the Department of Highways, in co-operation with the Department of Tourism and Information, and the Department of Lands and Forests, the new folder is issued as a special Centennial Edition, attractively displaying the 1867-1967 Maple Leaf motif.

The folder conveniently lists 236 picnic areas, 91 Provincial Parks, 16 St. Lawrence Parks Commission sites, 100 Conservation Parks, 114 Ski Areas and 147 Historical Sites.

Located upon the pictorial map in the form of appropriate symbols, these recreational facilities are readily located through the descriptive details given.

The folder is available, at no cost, from the sponsoring Government Departments, Parliament Buildings, as well as their Head Offices, Districts Offices and Information Centres.

1867 1967

THE NETHERLANDS PAVILION

expo 67

All the pavilions at the Universal and International Exhibition in Montreal will be open to the public as of April 28, 1967.

Her Majesty Queen Juliana and His Royal Highness Prince Bernhard of The Netherlands have accepted the invitation of the Governor General of Canada to visit his country in its Centennial Year. During their stay, the Royal Couple will pay a visit to the Exhibition in Montreal on Expo's "Netherlands' Day" — Thursday, May 18. The Queen, accompanied by Prince Bernhard, will officially open the Netherlands Pavilion.

Other highlights of Netherlands' Day will be a visit by a frigate of the Royal Netherlands Navy, open-air festivities in a Dutch market, the world premiere of a spectacular film by John Ferno Fernhout "Sky over Holland" and performances by the famous Concertgebouw Orchestra of Amsterdam. And to add a special touch of Holland, thousands of Dutch tulips will form a colorful living guide to the pavilion.

Like the Netherlands itself, the pavilion will be surrounded by water — the St. Lawrence River on one side and man-made Swan Lake on the other.

True to the Expo theme "Man and His World/Terre des Hommes" the exhibits will portray the life of the peoples of the Netherlands Kingdom past and present, and with the world beyond their borders. Surinam (or Dutch Guyana) in northern Latin America and the islands in the Caribbean known as the Netherlands Antilles will also be featured.

Emphasis of the exhibition will be on the Netherlands' transformation into a highly industrialized nation in the post-war period and how life is lived in a country where 13 million people are crammed into an area half the size of New Brunswick or South Carolina. The endless fight against the sea will also be shown, with models of the enormous control and reclamation projects such as the Delta Plan. Trade and commerce will be illustrated with displays of the harbours of Rotterdam, which is the world's busiest port, and Amsterdam. Together, these ports have given Holland the name "The Gateway to Europe". Other models will deal with international shipping, air networks and telecommunications.

Cultural activities will be the subject of a series of changing exhibitions. Modern Dutch music can be listened to in comfortable armchairs. Examples of post-war paintings and sculptures will be spotted in and around the pavilion. Exhibits will also show Dutch contributions to the world in the field of science.

The Netherlands will also participate in Expo theme pavilions. Rembrandt, Jan Steen, Van Gogh, Mondrian and other great Dutch painters will be exhibited in the permanent museum housing the Expo theme exhibition "Man the Creator". The master works will be loaned by Dutch Museums.

A large working model of the Zuyder Zee reclamation project will be exhibited in "Man and the Oceans" section of "Man the Explorer".

Construction of the Netherlands' Pavilion started in July of 1965 and was completed by the fall of 1966. The site is a 38,000 square foot lot on the man-made Green Island oin the upstream side of St. Helen's Island. The Dutch decided on a building which would symbolize the story of a nation rooted in tradition but highly modern in its present-day life.

Some 57,000 pieces of Canadian manufactured aluminum tubing have been used in a "cocoon"-like frame which is held together by a Canadian-patended connector system. Combining great strength with light weight, the frame rests on concrete foundations covered with a layer of Dutch bricks. The roof, floors and walls of the building are attached to or supported by the frame and no columns are employed. This type of structure also provides for easy dismantling and re-erection.

The pavilion as a whole includes three main exhibition halls. One hall has a cantilevered area thrusting out 45 feet towards the river. From here the visitor will enjoy a breathtaking view of the city and port of Montreal.

The Netherlands were the fifth among the 70 nations to accept Canada's invitation to participate in Expo 67, the first official first category international exhibition ever to be held in North America. In making the decision to participate (with a budget op appr. Can. $3.6 million), the Netherlands government was greatly influenced by the close ties which have developed between the two nations in recent years. Not only are Canada and the Netherlands partners in many international organizations, there are also closer ties of blood and sacrifice: the liberation of the Netherlands in 1944 and 1945, the hospitality to the Dutch Royal Family in Ottawa during the war years, the nearly half million Canadians of Dutch origin.

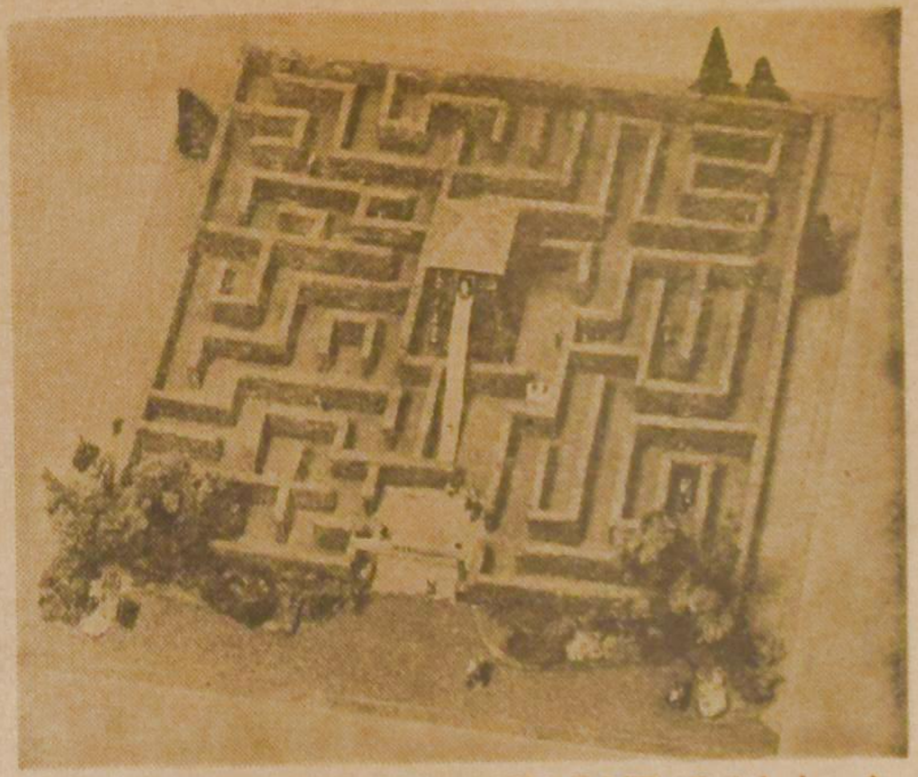

CENTENNIAL PROJECT: GET LOST. Dutch immigrants and Canadians of Dutch descent are planning a maze of six-foot cedars for Toronto's Centre Island park as their centennial project. It will take about 5,000 trees and cost in the area of $20,000.

DUTCH CENTENNIAL PROJECT

(Canadian Scene) — For years the Dutch people have taken the lead in beautifying Canadian centres. It is not surprising to learn that their Centennial project in the Metropolitan area is a maze, to be planted on Toronto Island, one of the few Centennial projects of a permanent nature, and one of the few aimed directly at children.

Hedges around this 40 by 40 yard maze will consist of 5,000 cedars, each six feet high, planted along fences to prevent visitors from taking short cuts. In the centre of the maze, a tower will be erected from which a slide will permit a joyous direct exit for youngsters. The tower will also offer a panoramic view of the maze. The entrance to the maze will be embellished with flowers and flowering shrubs.

Dutch and Canadians of Dutch descent are asked to "buy" one or more cedars at $4 each, or to donate an amount of money. The Netherlands Centennial Committee, representing religious and other groups and organizations to which the Dutch in Canada adhere, has its office at Suite 2509, 44 King Street W., Toronto, telephone 363-6276. Chairman of the Committee is Henry F. Hoogstraten, telephone 787-4908.

The official representation to the City of Toronto will be made on Saturday, June 3rd, so that children may attend the ceremony. Arrangements have been made to include crippled children and retarded children on a group basis.

The Committee is also sponsoring "Pancratius", a choir of 100 male voices from Holland, in the Ryerson Theatre on May 15th. The choir's tour begins at Carnegie Hall, New York City, and ends with a grand performance on May 18th, Holland Day, at Expo 67 with Queen Juliana and Prince Bernard in the audience.

Mao Tse-tung

❷

Gedurende de jaren 1916-1925, de eerste jaren van de Republiek China, ging het allesbehalve voorspoedig in China. Dr. Sun Yat-sen, de eminente leider, wiens democratische ideeën nu zouden worden verwezenlijkt, miste echter de administratieve kwalititen die een leider nodig heeft om een reus als China te regeren. Overtuigd van de bijna onoverkomelijke moeilijkheden wendde Sun zich tot de westerse mogendheden om hulp. Deze lieten echter Dr. Sun in de kou staan. Enigszins omdat zij niet veel heil zagen in de jonge republiek, maar de voornaamste reden voor hun negatief antwoord was dat zij niet graag zagen dat China een nationale eenheid zou vormen, aangezien in dit geval zij hun koloniale 'bezittingen' waarschijnlijk zouden moeten prijsgeven.

Inmiddels had het communistische bewind zich in Rusland gevestigd. Zonder dralen bood het communistische bewind haar diensten aan. Hoewel Dr. Sun het communistische stelsel niet geschikt achtte voor zijn land, nam hij na enig aarzelen de geboden hulp aan. Het was toch nog altijd beter dan helemaal geen hulp. Wat hebben de westerse mogendheden door hun eigen belang de voorrang te geven zich hierdoor een narigheid op de hals gehaald.

DE COMMUNISTISCHE PARTIJ IN CHINA

Rond 1920 werd de communistische partij opgericht. Tot de oprichters behoorde een gevarieerde groep mensen. Opmerkelijk voor een communistische partij, geen van de oprichters behoorde tot de werkende klasse. Ch'en was een intellectueel; Chou de zoon van een 'mandarijn' (een hoge functionaris in het keizerrijk), Chu een herenboer en militair; Mao de zoon van een boer. Eén ding hadden ze gemeen. Ze waren afkomstig van Centraal China, waar de verhouding herenboer-boerenarbeiders buitengewoon ongunstig was. Hun afkomst beïnvloedde ongetwijfeld de latere ontwikkeling van de communistische partij in China.

De oprichters waren tenminste goed op de hoogte met de sociale misstanden van de boerenarbeiders. Aangezien de rol die de boerenarbeiders zouden moeten vervullen in de revolutie een van de belangrijkste geschilpunten in de communistische partij vormde, is het van belang om iets meer te vertellen over de oprichters.

Mao is dé man van de boerenarbeiders. Zijn leven heeft hij voor de verbetering van hun levenslot ingezet. Dit heeft het nadeel dat hij wat eenzijdig is. Ook al heeft Mao gestudeerd in Peking en Sjanghai, buiten China heeft hij nooit gewoond. Hij kent alleen maar het Chinese probleem. Dit is anders met b.v. Chou En-lai. Die behoorde tot een van de studenten die in Parijs heeft gestudeerd. Hij heeft dan ook een veel bredere kijk op de politieke zaken, zowel nationaal als internationaal. Vandaar dat hij meer een gematigd communist is en Mao wel enigszins te veel een dromer vindt.

Eigenlijk vertegenwoordigen Mao en Chou min of meer twee stromingen in de communistische partij. Men zou ze als de idealisten en de realisten kunnen betitelen. Mao is een idealist, in die zin dat hij de communistische ideologie door dik en dun wil handhaven. Op het gebied van de leer kent hij geen compromis. Door zelfverloochening en door een hard leven moet men geleidelijk een 'paradijs' voor iedereen in de wereld stichten. Tot dat paradijs is men vandaag nog niet gekomen. Tot op heden moet men nog de 'distelen' en de 'doornen' uit de grond halen. Vandaar dat Mao niets wil weten van studenten die op de universiteiten een herenleventje leiden en zich niet bekommeren om het lot van de boerenarbeiders. Mao respecteert mensen met eelt op hun handen. Zelf, dat moeten we in hem waarderen, brengt hij deze leer ook in praktijk. Wat heeft Mao al wat meegemaakt! We begrijpen nu ook waarom hij zoveel nadruk legt op 'physical fitness'. Wanneer Chinezen een lange treinreis gaan maken, zullen zij op verschillende stations de coupé's verlaten om op het station hun gymnastiekoefeningen te doen! De rode garde heeft de laatste maanden heel wat afgemarcheerd om zodoende zich lichamelijk te harden. Om de rivier de Yangtze over te zwemmen is eveneens een voorbeeld van mannelijke kracht.

Mao is echter niet alleen geïnteresseerd in lichaamsoefeningen, maar eveneens in **hersengymnastiek.** Zelf heeft hij veel gelezen om wijsheid te vergaren. Vandaar dat hij veel waarde hecht aan het instuderen van zijn wijsheidsspreuken. Immers de ideeën vormen de mens. Zij zijn als een motor die de mens aandrijft en leiding geeft. Deze leer leidt soms tot merkwaardige opvattingen. Een schoenmaker vertelde dat hij betere zaken deed nadat hij de wijsheidsspreuken van Mao had bestudeerd!

Chou En-lai, en vele anderen met hem, staan gereserveerd tegenover de leer van Mao. Zij betwijfelen het of alle nadruk moet worden gelegd op de welstand van de boeren. De ontwikkeling van de industrie is volgens hen ook belangrijk. Vandaar dat Mao overhoop ligt met Liu-Shao-chi, die zich vooral heeft toegelegd op het vormen van vakverenigingen onder de fabrieksarbeiders in de grote steden. Volgens hem moet de revolutie ook plaats hebben in de grote steden. Het Russische communisme heeft trouwens altijd de nadruk gelegd op de fabrieksarbeiders. Mao dacht hier anders over. Stalin wantrouwde Mao om die reden. Stalin verwachtte weinig van een opstand onder de boeren. Volgens hem, en sommige Chinezen, waren de boeren meestal te conservatief en nog teveel vastgegroeid in de leer van Confusius, die onderdanigheid predikte. Dit is onder meer een van de redenen waarom het tussen Rusland en het China van Mao niet zo goed botert.

Chou En-lai staat wat nuchterder tegenover deze zaak. Indien hij het roer van Mao mocht overnemen is het mogelijk dat de verstandhouding tussen China en Rusland weer zal verbeteren.

Bovendien betwijfelt Chou, en velen met hem, of al deze lichamelijke folteringen werkelijk een antwoord zijn en of aan het instuderen van Mao's wijsheidsspreuken inderdaad zoveel waarde moet worden gehecht. Chou wil liever niet in een filosofisch schema gevangen zitten, maar verkiest een pragmatische aanpak.

De hedendaagse strijd in China draait tot op zekere hoogte om deze verschillen. In een slotartikel komen we hierop nog terug. We willen eerst de historische draad weer opnemen.

DE NATIONALISTISCHE PARTIJ (Kuomintang)

In 1921 werd overeengekomen, dat de communisten als afzonderlijke personen, maar niet als partij, aan de regering, gevormd uit leden van de nationalistische partij, mochten deelnemen. De communistische adviseurs in Rusland moedigden dit aan om zodoende invloed uit te oefenen en uiteindelijk de macht in handen te krijgen. De communistische partij was nog maar klein en beschikte niet over een leger. Een leger was echter onontbeerlijk, want de diverse legeraanvoerders, die vooral in het Noorden van China heer en meester waren, moesten eerst aan de centrale regering worden onderworpen. Zij maakten een democratische regeringsvorm een onmogelijkheid. Bovendien speelden zij met de buitenlanders, die in China goede zaken deden, onder één hoedje. Deze situatie duldde de nationalistische Chinees niet langer. Daarom verzamelde Chiang Kai-shek een leger waarmee hij tegen de vijanden van het nationalisme in China te velde trok. In zijn actie werd hij gesteund door communistische guerillabenden.

China had echter nog meer vijanden. Daaronder werden de bureaucratie, sommige industriëlen, intellectuelen, en eveneens sommige zelfstandige boeren, gerekend. Ze behoorden allen tot de bourgeoisie. Sommigen van hen hielden er liberale ideeën op na. Zij waren voornamelijk geïnteresseerd in hun eigen portemonnaie. Zij huldigden de laissez faire politiek en zagen in 'free enterprise' hun handelsbelangen beveiligd. Om het lot van de massa bekommerden zij zich weinig. Wat interesseerde hen die boeren in afgelegen streken? Ze streefden naar nationale eenheid. Daarin onderscheidden zij zich van de rijke herenboeren en de 'warlords' en stonden aan de kant van communisten en nationalisten. Dit leverde echter een probleem op voor de communisten en de linkse vleugel van de Nationalistische Partij. Konden zij zich wel verenigen met de theorieën en praktijken van de bourgeoisie? Over dit punt ontstond al spoedig onenigheid. Rusland adviseerde echter om de Kuomintang toch te steunen. Wat zou immers de communistische partij moeten beginnen indien het nationalistische leger van Chiang Kai-shek tegen een handjevol communisten de wapenen zou opnemen? Mao, hoewel hij weinig goeds van de Kuomintang verwachtte, aangezien Chiang Kai-shek niet krachtig genoeg optrad tegen de sociale misstanden, sloot zich eerst toch bij de nationalisten aan. Veel heil zag hij er uiteindelijk niet in. Vandaar dat hij herhaaldelijk in moeilijkheden met de communistische partij kwam en zelfs tot tweemaal toe er uit werd gewipt. Vooral toen hij op zijn eigen houtje een guerilla leger organiseerde om in de provincie, waar hij geboren en getogen was, de boeren te organiseren en een soviet gemeenschap te vormen. Dit was tegen de wil van Rusland. Mao wilde van een compromis echter niet veel weten. Volgens hem moesten de boeren worden ingeschakeld in de revolutie. De arbeiders, die in de fabrieken werkten, toonden niet zoveel interesse, maar de ontevreden boerenarbeiders waren bereid om een communistisch leger te vormen. De anderen geloofden niet in Mao's plan. Volgens hen waren de boeren achterlijke en bijgelovige lieden, die volkomen vastgeroest zaten in de leer van Confucius. Trouwens velen van de regeringsambtenaren wisten weinig van het bestaan der boeren af. Zoals in vele Aziatische en Zuidamerikaanse landen, speelt het politieke leven zich voornamelijk af in de grote steden. Men houdt nagenoeg geen rekening met het platteland. Mao kwam echter voor de boeren op. Hij had maar weinig respect voor de corrupte bureaucratie, die een leventje als een prins leidde, terwijl de arme boerenbevolking dikwijls honger leed.

Het was echter niet eenvoudig om deze bureaucratie de kop in te drukken, vooral omdat China economisch zo zwak was en ieder er op uit was zichzelf te helpen. Mao vond dit een ongezonde toestand. Hij wilde de arme boerenbevolking helpen. Daarin kunnen wij hem respecteren, maar hij legde eenzijdig de nadruk op de boerenbevolking en besteedde onvoldoende aandacht aan de economische ontwikkeling van het land. De strijd die momenteel gaande is tussen de Chinese leiders staat niet los van Mao's eenzijdige aanpak.

HET JAPANSE GEVAAR

De ontevredenheid van het volk nam nog toe, toen Japan China bedreigde. Het slokte steeds meer van China's grondgebied op. Veel tegenstand ondervond Japan niet, want Chiang Kai-shek bevocht de communisten in plaats van de Japannezen. Want inmiddels was Chiang Kai-shek van gedachte veranderd. Hij verbrak de samenwerking met de communistische partij. Zelf was hij niet in staat om de wantoestanden de kop in te drukken en nu vreesde hij dat de communisten, die in hun aanpak resoluter waren dan hij, hem de baas zouden worden.

Rusland maande echter nog steeds de communisten aan zich met de Kuomintang te verenigen. Het had hiervoor twee redenen. Rusland vreesde dat de communistische guerilla-benden onder leiding van Mao en andere bekwame legeraanvoerders op de duur door de troepen van Chiang Kai-shek in de pan zouden worden gehakt. Daar leek het inderdaad ook op. De situatie werd zo hachelijk dat Mao in 1934 met zijn soviet gemeenschap, vrouw en kinderen inbegrepen, de lange tocht van 6,000 mijl ondernam om in het Noorden een veiliger heenkomen te vinden. Na zware ontberingen bereikte een gedeelte van de groep het doel. Velen waren door allerlei ontberingen en strijd omgekomen.

Bovendien wilde Rusland Japan liever niet teveel dwarsbomen, want het mocht in een boze bui nog eens bij Rusland's achterdeur 'aankloppen'. Rusland bleek dus niet de helper te zijn als het zich in 1920 had voorgedaan. Eigenbelang had de voorrang.

Het Chinese volk was de veroveringen van Japan echter langzamerhand beu en niet minder de halfslachtige maatregelen van Chiang Kai-shek. De generaal werd op de duur gedwongen om een verenigd front met de communisten te vormen tegen Japan. In deze strijd behaalden de troepen van Mao meerdere overwinningen, terwijl Chiang Kai-shek meer dan eens door de Japanners werd verslagen.

Het prestige van de Kuomintang was in 1945 dan ook zeer gedaald. Alleen met behulp van Amerika was Chiang Kai-shek in staat zijn regering te handhaven, maar in werkelijkheid was er sprake van communistisch en Nationalistisch China. Was Chiang Kai-shek toen doortastend opgetreden, dan was Mao waarschijnlijk nooit aan de regering gekomen. Mao wist echter de boerenbevolking op zijn hand te krijgen en met hun hulp Chiang Kai-shek, die in werkelijkheid niet zo flink is als hij in onze kringen wordt voorgesteld, naar Formosa te verbannen.

FIVE ROSES

is de extra-lichte bloem voor alle doeleinden geschikt

Bak met deze beroemde bloem, die alles lichter, brozer en smakelijker maakt.

U krijgt gegarandeerd betere bakresultaten met Five Roses!

IMMIGRATION
reaches nine-year peak

Immigration to Canada in 1966 increased by 33 per cent, it was reported today by the Honourable Jean Marchand, Minister of Manpower and Immigration. During 1966, immigrants totalled 194,743, compared to 146,758 for the previous year.

"Despite world-wide competition for skilled workers, this heartening increase shows Canada's success in attracting large numbers of qualified people," said Mr. Marchand.

"It reflects the increased efficiency of the newly-organized Department of Manpower and Immigration as well as the work which has been done over several years to improve our recruiting activities abroad," he added.

The influx of new Canadians in 1966 was the highest since the post-war peak period of 1957, a time of most unusual movement of people due to international crises such as Suez.

There was an increase in immigration in 1966 from almost every country. Numbers for the major source countries were:

	1966	1965
Britain	63,291	39,857
Italy	31,625	26,398
United States	17,514	15,143
Germany	9,263	8,927
Portugal	7,930	5,734
France	7,872	5,225
The Netherlands	3,749	2,619

Ontario and Quebec continued to receive the major share of Canada's immigrants. Ontario received 107,621 or 55 per cent, Quebec 39,198 or 20 per cent, followed by British Columbia with 24,746 or 13 per cent, the three Prairie provinces with 18,650 or 9½ per cent, and the Atlantic provinces with 4,313 or 2 per cent.

The total movement was divided almost equally between labour force entrants and non-workers — 99,210 workers and 95,533 dependents or non-workers.

The workers included 34,047 in the manufacturing, mechanical and construction trades; 23,637 professional and technical; 13,235 clerical; 8,681 service and recreation; 7,593 labouring; 3,306 commercial and financial; 3,153 agricultural; and 2,292 managerial.

Among those aged 25-29 made up the largest group of immigrants, totalling 18,328. The largest number of women coming to Canada in 1966 were in a younger age group — 20-24 — and totalled 18,738.

"Immigration in 1966 made a substantial contribution to Canada's growth. Our officers overseas report keen interest in Canada and the opportunities here, and we anticipate continued success in our immigration program in 1967."

Mr. Marchand said that reorganization had progressed well during the year. "It is expected that immigration offices will be opened in Warsaw and Belgrade during the first half of 1967 and the department is studying the possibility of establishing facilities in several other countries." Mr. Marchand also said: "We are developing ways of encouraging the return of Canadians who have moved to other countries."

EEN EENVOUDIGE CAKE MET ENKELE HEERLIJKE SMAAKJES . . .

. . . . Met Kersen Gevulde Cake

Er zijn minder dan tien ingrediënten en het is eenvoudig te maken . . . doch de heerlijke smaak van maraschino kersen en anijszaden maakt van deze heerlijke cake iets zeer *bijzonders* om aan Uw gasten op te dienen.

MET KERSEN GEVULDE CAKE

Goed voor: 1 loaf cake

1. Zeef door elkaar eenmaal 1⅔ kop gewone bloem — 1 theelepeltje Magic Bakpoeder — ½ theelepeltje zout.
2. Room ¾ kop Blue Bonnet margarine of boter. Meng er geleidelijk ¾ kop kristalsuiker doorheen.
3. Voeg er één voor één 4 eierdooiers aan toe, daarbij elke keer behoorlijk klutsend. (Bewaar de eiwitten). Bestrooi met ½ theelepeltje anijszaad en ¼ theelepeltje vanille. Roer grondig.
4. Klop de eiwitten totdat zij stijf zijn, doch niet droog.
5. Voeg de gezeefde *droge* ingrediënten bij het geroomde mengsel om en om met de geklopte eiwitten. Meng het zo dat het een goede melange wordt.
6. Meng voorzichtig een kop goed uitgelekte halve maraschino kersen.
7. Doe het deeg in een ingevette broodvorm 4½ x 8½ inch. Bak in een voorverwarmde matig hete oven (325°) totdat de cake goudbruin is — ongeveer 1¼ uur.
8. Breng het over op een roostertje en laat het degelijk afkoelen. Zet het weg in een gesloten blik 24 uur voordat U het gaat aansnijden.

Magic Bakpoeder is één van de fijne produkten van STANDARD BRANDS LIMITED

MENSEN MET PIT

zijn er wel te vinden, mensen met smaak zijn er ook genoeg en mensen, die nooit bitter zijn, komt men ook wel tegen. "Rare Snijbonen" zijn er ook.
Wij hebben echter voor U de volgende ZADEN:

WORTELEN - ZONDER PIT
BONEN - MET SMAAK
KOMKOMMERS - BITTERVRIJ
GOEDE SNIJBONEN

By the way: Moet U nog PEULTJES? Die hebben wij ook. Vraagt U onze Holl. of Eng. prijscourant even aan? Er is altijd wel iets voor U bij, b.v. BLOEMBOLLEN, AARDBEIENPLANTEN, VASTE PLANTEN, RODE- EN ZWARTE BESSEN, KRUISBESSEN, LAGE APPELS EN PEREN, PEATPOTS, GOED GAZON-GRASZAAD, HOLL. KAMERPLANTEN, etc. etc.

WILLIAM DAM SEEDS
West Flamboro Ont.

Location at: CHRISTIE'S CORNERS (between Bullock's and Peter's Corners), 4 Miles West of Dundas, on Nr. 8 Highway.
Open Daily from 8 a.m. till 9 p.m., closed on Sundays.
PHONE: 628-6641 DUNDAS.

World Wide Travel Service

300 WILSON AVE. (Bathurst/Highway 401)
DOWNSVIEW, TORONTO, ONT.

Het enige door alle lucht- en scheepvaartmaatschappijen erkende Nederlandse reisbureau in Toronto.

Wij komen bij U thuis Uw reis bespreken.

Laat Uw reisproblemen onze zorgen zijn.

ADRIAAN LIMBERTIE
's avonds HI 4-8280

ME 5-5661

BELIJDENISGESCHENKEN

The Art of Christian Living, Ralph Heynen	$3.25
De Kunst om als Christen te leven, Ralph Heynen (Dutch)	3.25
Building your spiritual strength, Ralph Heynen	3.25
Faith and its Difficulties, Dr. J. H. Bavinck	2.20
The Riddle of Life, Dr. J. H. Bavinck	2.20
What is Faith?, J. G. Machen (Paper)	2.20
Halley's Bible Handbook (almost 1000 pages)	4.25
Climbing the Hights, Daily Meditations, by Al Bryant	2.75
Time Out, Daily Devotions for Young People	1.10
Harper Study Bible, Old & New Testament	10.95
The Amplified Bible, Old & New Testament	9.75
Phillips New Test., New English Bible and other translations.	
Bible Commentary, Frances Davidson	$8.75
Matthew Henry Bible Commentary	10.95

and many other valuable books and commentaries.

Christian Book Centre

36 Longwood Road North Hamilton, Ont. JA 2-1234

ONDER DE SCHEMERLAMP

Beste Lezeressen,

Deze maal hebben we een zeer vrouwelijk onderwerp bij de hand, n.l. een modepraatje. Stopt U deze bladzijde dus maar weg voor Uw (v)echtgenoot, want anders kon Uw nieuwe zomerhoed er wel eens bij inschieten. (Ah, ik zie de vastberaden glans in zijn ogen al, hij wil er het zijne van hebben!) Onze lezeres Mrs. G. schreef:

"Saskia, het is mij opgevallen de laatste jaren, dat er een modeshow gaande is in onze kerken. Op de kleren zelf is niets aan te merken, die zijn keurig en getuigen van veelal goede smaak. Maar degenen, die deze kleren dragen, is er something wrong met hen? Of toch niet? Waarom altijd die zucht naar weer wat anders? Dure, mooie kleren worden er gekocht, maar het duurt maar even of de ladies zijn er weer zat van en moeten weer met wat anders tevoorschijn komen. Wat is de oorzaak hiervan toch? vraag ik mezelf dan af. Dan gaan m'n gedachten verder: Zouden de dames, die naar de kerk toe altijd om de zoveel weken weer met wat nieuws op de proppen komen, dit nu thuis ook doen? Wanneer ze klaar zijn met hun werk, dat ze dan voor eigen plezier weer wat nieuws gaan dragen? Doen ze dit thuis ook, dan kan men gemakkelijk concluderen dat ze het voor zichzelf zo fijn vinden telkens weer iets anders te dragen. Maar ik betwijfel dit toch sterk, dus dan moet de oorzaak ergens anders liggen.

"Het is zo, dat men deze vrouwen in drie categorieën kan verdelen, zo heb ik tenminste mijn gedachten hierover. In onze kleine kerkgemeenschap ken ik vrouwen, die ook geregeld met iets nieuws aan in de kerk verschijnen. Maar deze vrouwen (zover ik hen heb kunnen beoordelen) blijven innerlijk dezelfde hartelijke vrouwen. Ze pijnigen mij er in het geheel niet mee, wanneer ze weer eens met wat nieuws aan verschijnen. Dan is er een tweede groep, waarvan ik niet zeker weet of achter die mooie kleren wel of niet hoogmoed verborgen ligt. Je kan dat dan soms moeilijk gissen. (Maar blijf ze wel liever uit de buurt.) En dan is er een derde groep, waarvan het er dik bovenop ligt, dat ze hun mooie en veelal andere kleren dragen om zo hun verwaande hart ten toon te kunnen stellen. Dezulken kan men b.v. na kerktijd vlak voor de stoep van de kerk heen en weer zien lopen.

Van dit soort vrouwen heb ik erg veel verdriet geleden. Want, weet U, Saskia, dezulken zijn zo "smart" en ze weten zo goed wie ze als hun slachtoffers kunnen vangen en wie niet. Maar één ding is zeker: ze hebben er mooie kleren voor nodig om hun slachtoffers in hun klem gevangen te houden. En was het nu alleen maar, dat ze hun slachtoffers in en na kerktijd maken, maar het slachtoffer gaat naar huis en de hele zondag is verpest voor haar. Want het achtervolgt je thuis weer de verdere zondag en door de week ook nog wel. En al zouden ze in een hele week maar één vrouw tot hun prooi hebben, dan zijn ze wel tevreden. Mij dunkt, voor één persoon is het al erg genoeg, er moeten zeker niet meer gemaakt worden. Want het is zo erg, dat het je haast tot een obsessie wordt. En dat zijn dan members van de Ladies' Society.

"Wel, ik heb tegen mezelf gezegd: In en na kerktijd mogen ze je pesten met hun verwaandheid, maar ik zal ze door de week geen kans geven. Want de bewijzen van hun verwaandheid zitten in mijn hoofd, het mankeert er alleen maar aan, dat ik geen foto's ervan kan laten zien. Maar ook zeg ik altijd weer tegen mezelf: "God heeft veel verdriet over jouw zonden, dus draag jij dit verdriet nu maar gewillig. Want het zal wel niet opwegen tegen het verdriet, dat God over jouw zonden gehad heeft en nog zal hebben waarschijnlijk.

"Als U mijn brief tot zover gelezen hebt, Saskia, dan zult U misschien gaan denken, dat ik jaloers ben op deze vrouwen. Maar nee, zo is het toch niet, want mijn man heeft een van de beste posities onder onze kerkmensen. Hij verdient een behoorlijk salaris, waar voor mij elke week met gemak tien dollar af kan. En misschien zou U mij de raad willen geven: "Doe dat dan en besteed ook geld aan kleren en aan altijd weer wat nieuws". Maar nee, Saskia, dat zou ik niet kunnen. O, ik koop ook wel eens een mooie jas of jurk voor mezelf. Maar toch, ik zou het voor God niet durven verantwoorden om zo vaak wat nieuws aan te schaffen, zoals ik dat anderen zie doen. Ik kocht nog liever wat voor m'n huis, een T.V. of zo. En wel om deze reden ook, dat ik een T.V. tenminste niet mee naar de kerk hoef te nemen of af te showen. Want dat is het waar ik geen oplossing voor kan zien, die show-off in de kerk. Ligt daar ook niet iets in van aanstoot geven aan anderen? Want in de meeste gevallen speelt hier toch wel hoogmoed achter. Ja, dan vraag je je wel eens af: Strijden wij wel genoeg tegen onze zonden? Want het is toch wel erg gemakkelijk om vergeving voor de zonden te vragen en dan maar weer gewoon verder gaan met zondigen. Dat geloof zou dan net zo gemakkelijk voor ons worden als het geloof van de Rooms Katholieken.

"...en ik maak wel het liefst vrienden onder gewone mensen. Ze komen, geloof ik, ook wel graag bij ons, wanneer we dan deze en dan die uitnodigen voor een kopje koffie na kerktijd. Stel U voor, als ik deze mensen niet had, dan zou ik me toch wel eenzaam voelen hier in dit land. Maar gelukkig, dat God ook eenvoudigen van hart geschapen heeft."

Dank voor Uw schrijven, Mrs. G. U ziet, ik heb U zo lang mogelijk aan het woord gelaten om onze lezeressen een indruk te geven, waarover het hier precies gaat. Misschien gelooft U het niet, maar Uw brief is een van de moeilijkste, die ik ontving. En na hem zorgvuldig gelezen te hebben, kwam ik o.m. tot de conclusie, dat U ook mij zonder aarzelen zou hebben ingedeeld bij de derde groep, indien ik tot Uw gemeente behoorde... Eén van mijn (zeven) slechte gewoonten is n.l., dat ik na kerktijd graag op de stoep blijf bivakkeren om een praatje te maken.

Maar terzake. Ik ben met U eens, dat er vrouwen zijn, ook in onze kerken, die een ongezonde zucht hebben naar mooie en dure kleding. Die daar meer geld aan besteden, dan verantwoord is. Die van hun uiterlijk zo'n beetje een afgod gemaakt hebben. Hoewel het voor mij een open vraag is, of ze dit doen om andere dames de ogen uit te steken. Eerder lijkt het me toe, dat ze ertoe komen, omdat ze niets beters hebben om op terug te vallen. Als een soort van zelfhandhaving. Anyway, in mijn schatting is het aantal vrouwen, dat zich kleedt louter met de bedoeling anderen het leven zuur te maken, zeer gering, Mrs. G.!

Laten we nu eerst vaststellen, dat er op zichzelf niets zondigs in zit, wanneer een vrouw smaakvol en modieus gekleed wenst te gaan. Het ligt in haar aard, dat zij probeert om er zo aantrekkelijk mogelijk uit te zien, zodat haar man en kinderen (of verloofde) graag met haar voor de dag komen. Een der grootste complimenten, die deze vrouw kan ontvangen, is als we op het punt staan om de deur uit te gaan en mijn critische oudste zegt: "Mmmm, you look sharp, Mom!" (Wat mijn man dan zegt, verklap ik niet.)

Ik denk, dat het de meeste vrouwen zo zal gaan: ze kleden zich om hun geliefde te "behagen" en om hun eigen persoonlijkheid een uitlaat te geven. De rest is bijzaak. Hoewel het natuurlijk leuk is, als iemand anders zegt: "Tjonge, je ziet er vandaag hartverwarmend uit... waar heb je dat vandaan gesleept?" Wat U schreef, over ook thuis iets nieuws aantrekken, is pure nonsens. Geen vrouw zal het in haar bol halen om zich, wanneer ze alleen thuis rondputtert, in haar laatste aanwinst uit te dossen. Die bewaart ze zuinig voor als ze uitgaat of voor de visite. Kortom: voor de uren met een feestelijk tintje, waarbij tussen haakjes ook de kerkgang behoort.

Een tweede punt, waarop ik U attent moet maken, is dat er vrouwen zijn, die met vijftien dollar kleedgeld per maand meer bereiken dan anderen met vijftig. Zo had ik eens een buurvrouw, die trouw de stoffen-sales bezocht en al haar kleren zelf naaide. Zij was een bron van afgunst voor haar vriendinnen, want doorgaans zag ze eruit, alsof ze "straight from Paris" kwam. En dan herinner ik me een kennisje dat part-time werkte voor een welgestelde dame met een garderobe van hier tot de overkant. Toen deze de zoveelste bontmantel aanschafte, nam zij een "oude" over voor — lach niet — tien dollar. Het resultaat was oogverblindend: een vlotte hoed erbij en ze zag eruit of haar man de Sweepstake gewonnen had. Met andere woorden: niets is zo bedrieglijk als de buitenkant van een vrouw! Als ze stijl heeft en wat handig is, kan ze er voor een koopje wonderen mee doen.

Na ontvangst van Uw brief heb ik in twee kerken eens rondgekeken, Mrs. G., maar met die modeshow loopt het wel los. En weet U, wat ik dacht? "Wat fijn, dat onze immigrantenvrouwen zich weer kunnen veroorloven om zich behoorlijk te kleden!" Voor een moment zag ik die eerste jaren van moeizaam geploeter en geschraap, toen Mom degene was, die er zo dikwijls op inschoot. Ook dat is niet goed, weet U. Zeker, er zijn hier en daar zustertjes, die nu op dit punt overboord slaan. Maar dan, er zijn ook dames onder ons, die een afgod maken van hun huis en inboedel... (Om maar te zwijgen van de mannenbroeders, die aan cars verslaafd zijn. Of hun geluk verkopen voor een beetje "social prestige"!) Een goedgeklede vrouw, een met zorg aangelegde tuin, een smaakvol ingerichte kamer, is het niet allemaal een vorm van schoonheid? God heeft de vrouw geschapen om "spijs" aan dit leven te geven. En een echte Eva zal zorgen, dat het gespijsd is, zolang zij het helpen kan!

De hele kwestie is terug te voeren tot twee woorden: overdaad schaadt. Pronkzucht, hetzij in huis, in de garage of "aan den lijve" is m.i. niet alleen schadelijk, maar bovendien zeer kinderachtig. Als mijn mening hierover U troost kan geven, Mrs. G., dit is het. Echter kan ik niet inzien, waarom U zich bij de pronkzucht van anderen zo van streek moet maken. En, eerlijk gezegd, ik kan ook niet geloven, dat dit kwaad in Uw kleine gemeente zulke reusachtige afmetingen heeft aangenomen als U ons schilderde. Gebruikt U twee vergrootglazen als bril?

Uw brief heeft me ongerust gemaakt. Nee, niet zozeer over de vrouwen in Uw gemeente. Over U! Want U vertelde me, dat U niet jaloers bent en niet onknap en niet te arm om zelf goed gekleed te gaan. Maar wat ben U dan wel? Ergens moet toch een aanleiding schuilen voor de ongewoon felle wijze, waarop U die andere vrouwen veroordeelt. Van die stichtelijke redenering, aan het eind van Uw brief, moet ik n.l. niet veel hebben. Wat noemt U "eenvoudig van hart"? Als U soms denkt, dat U eenvoudig van hart bent, dan zit U er volkomen naast. Want was U dat, dan had U nooit een brief als deze kunnen schrijven. Het zou niet in Uw hoofd opgekomen zijn, om koeltjes alle vrouwen in Uw gemeente in drie groepen in te delen en cijfers te geven. Voor goed gedrag. Alsof U een buitenstaander was. Of, nog erger, een rechter. Weet U niet, dat alleen God harten kan beoordelen? De toon van Uw schrijven deed me denken aan die man, die wel de splinters in het oog van zijn broeders zag. Maar niet de balk in zijn eigen oog.

Wat U daar zei, dat door het kijken naar andere dames in Uw kerk "de hele zondag verpest wordt" voor U, vind ik verschrikkelijk. Waar komt U voor in de kerk? Om God te aanbidden of om Uw zusters te classificeren? En meent U nu heus, dat een hele groep vrouwen zich zou kleden met het doel om U op de pijnbank te leggen? Dat U met zulke gevoelens nog kunt deelnemen aan het Avondmaal! Maar natuurlijk, in deze richting hebt U nog niet gedacht: dat zoveel mede-kerkgangsters U verwaand en venijnig toelijken, komt alleen, doordat U vol achterdocht zit. (Inderdaad, de bewijzen van hun verwaandheid "zitten in Uw hoofd"!) U bent geneigd om hen van boze motieven te verdenken en daarom worden ze bij elke handeling voor U tot kwelduivels, begrijpt U? Het is mogelijk, dat U "veel verdriet lijdt". Maar dan niet door de opzet van anderen. U bent het slachtoffer geworden van Uw kleinsteedse bemoeizucht. En de enige vrouw, aan wie U al die verpeste zondagen te danken hebt, bent Uzelf.

Als ik kon, dan zou ik U nu op een drafje naar de dominee sturen. Hij kent U en hij kent de gemeente. Een openhartige "biecht" bij hem zou Uw uitzicht zeker doen opklaren. U bent nog jong. Dat U zo Uw leven vergalt met een waanidee, vind ik iets om bij te huilen. Maar helaas, U zult zich niet laten sturen. Omdat U niet kunt inzien, dat U over de jaren een schuld aan "goodwill" hebt opgetast tegenover Uw medekerkgangsters. Mijn hoop is daarom, dat U naar mij wilt luisteren. Want doet U dit niet, dan ben ik bang, dat U op een grijze dag buiten die kerk terecht komt. Of, schrik niet, in de spreekkamer van een psyciater.

Wat U moet doen, is a) U zoveel mogelijk onthouden van dat kijken naar andere vrouwen, b) U voor 100% concentreren op Uw aandeel in de eredienst: luisteren, zingen en bidden, c) zodra U het weer benauwd krijgt onder bittere gedachten Vraag en Antwoord 107 van de H. Catechismus nalezen, d) zorgen, dat U er elke zondag tot in-de-puntjes uitziet, zodat U tegenover niemand een gevoel van minderwaardigheid hoeft te hebben. Als Uw man U "met gemak" tien dollar per week kleedgeld kan geven, dan moet dit voor U een peuleschil zijn.

Het spijt me, dat mijn antwoord op Uw brief wat anders uitvalt dan U verwachtte, Mrs. G. Maar bedenk, dat ik het geschreven heb in ernstige bezorgdheid over Uw welzijn. U bent al verder rond de bocht dan U bij benadering kunt vermoeden. Het is hoog tijd, dat U zich omkeert. Om weer terug te krabbelen naar wat we zo kostelijk de gemeenschap der heiligen noemen. Een gemeenschap, die aan U en mij en elke gelovige plaats biedt. Maar waar van ons verwacht wordt, dat we anderen bekijken met de vriendelijkheid, waarmee de hemelse Vader ons bekijkt. Bid, dat Zijn liefde in Uw hart mag wonen. Dan zal dit verdriet van U spoedig verdwijnen, als sneeuw voor de zon. En Uw zondagen zullen weer worden wat ze moeten zijn: dagen, waarop U boven de kleingeestigheden van dit bestaan wordt uitgetild. Naar de vrede van Uw Heer.

Mijn beste wensen zend ik U,
SASKIA.

Enjoy VOORTMANS
DUTCH STYLE COOKIES

CANADA

Staatsburgerschap is geld waard. Wordt Canadees

Canadees staatsburgerschap kan voor U een sleutel zijn van de deur naar bevordering.

Voor veel betrekkingen wordt aan Canadese burgers de voorkeur gegeven. In andere is het een definitieve vereiste voor tewerkstelling.

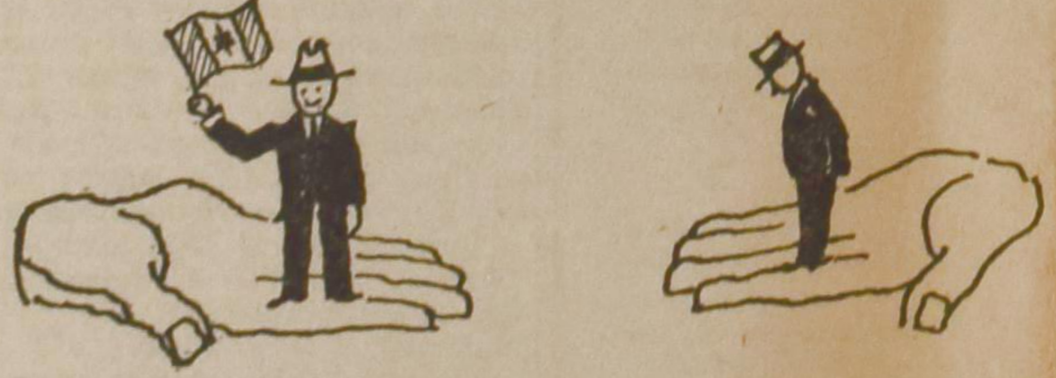

Voor diegenen die in aanmerking komen is het Canadese staatsburgerschap makkelijk te krijgen. Citizenship Courts staan tot Uw dienst in Halifax, Moncton, Montreal, Ottawa, Sudbury, Toronto, Hamilton, St. Catharines, Kitchener, London, Windsor, Winnipeg, Regina, Saskatoon, Calgary, Edmonton en Vancouver. Stelt U vandaag nog met de dichtstbijzijnde in verbinding.

U kunt ook rechtstreeks schrijven naar de Registrar of Canadian Citizenship, Ottawa.

Het betaalt om Canadees te worden.
Doe het nu.

Judy LaMarsh
Judy LaMarsh
Secretary of State

Support
YOUR CHURCH IN ACTION!
CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE
733 Alger St., S.E.
Grand Rapids, Michigan

Binnen de muren van de Studeerkamer ?

Elke garagehouder zou vreemd opkijken wanneer een klant zijn zaak zou binnenstappen om een auto te kopen, waarvan hij verzekerd kon zijn er nooit een verkeersongeluk mee te krijgen. Zo'n persoon stelt eisen waaraan onmogelijk kan worden voldaan. Een leven zonder ongelukken is een onmogelijkheid.

Dit geldt eveneens voor de kerk. Er zijn echter van die vreemde 'klanten' die van de ene kerk naar de andere gaan om zich bij een volmaakte kerk aan te sluiten. Ze zullen echter nergens een ideale kerk vinden!

Hoe men het ook wendt, vragen en problemen blijven de kerk niet gespaard. Daarmee beweren we niet, dat de kerkelijke tucht aan de kant moet worden gezet, maar toch zullen we onze ogen er niet voor mogen sluiten, dat, ondanks voorzorgsmaatregelen, de kerk zal blijven worstelen met vragen en moeilijkheden. Wij zien dat momenteel om ons heen. Vragen op allerlei gebied stormen op ons af. Het is heus niet zo, dat deze vragen alleen de gemoederen in Nederland bezig houden. Wanneer men onze bladen leest zou men dit soms denken. In Canada en Amerika leven dezelfde vragen. Misschien komt men er nog niet zo openlijk mee voor de dag als in Holland, maar de vragen zijn er wel. Daarom moet men nu reeds deze vragen bespreken voordat het smeulend vuur een laaiende brand wordt.

De vraag komt meermalen ter sprake: waar moeten deze vragen worden besproken? In de studeerkamer of in het midden van de gemeente?

Sommigen antwoorden: in de studeerkamer. Want, zo redeneren zij, over veel vragen en problemen zijn de geleerden onder elkaar het nog niet eens. Men zal eerst de vragen moeten bestuderen alvorens aan de gewone man een antwoord te geven. Gaat men met de vragen meteen naar de gewone man, dan zal deze in de war geraken, omdat hij zoveel verschillende antwoorden hoort. Waar zal hij het moeten zoeken? De meeste vragen vereisen wetenschappelijke kennis, zodat het moeilijk voor de gewone man is de aanhangige problemen te beoordelen.

We raken hier inderdaad een moeilijk probleem aan. Want de geschiedenis heeft geleerd dat de gewone man meer dan eens verward is geraakt in allerlei vraagstukken, waarover de geleerden het allesbehalve eens waren. Wij geven dan ook toe dat bij de voorlichting de leiders hun uiterste best moeten doen om verwarring te voorkomen. Zij mogen niet vergeten, vooral wanneer de technische kant van de zaak in het geding is, dat de gewone man voor een groot deel afhankelijk is van wat de leiders hem meedelen. Zij zullen de leiders veelal geloven omdat ze hen vertrouwen. Dit vertrouwen wordt gekweekt doordat men weet dat de leidinggevende personen — hoever ze, wat hun kennis betreft, ook boven de gewone man uitsteken — toch tonen in de gewone man geïnteresseerd te zijn. Wanneer b.v. de intellectuelen de gewone man het gevoel geven: die domme mensen weten toch niet waarover het gaat, dan is Leiden in last.

Natuurlijk is hiermee het probleem zelf nog niet opgelost. Een huisdokter kan een betrouwbare en bekwame man zijn, toch sluit dit de mogelijkheid niet uit dat zijn diagnose onjuist kan zijn. Dit neemt echter niet weg dat het vertrouwen een zeer belangrijke zaak is. Vooral voor de gewone man, die — in geval van de huisdokter — niet over de medicijnen kan oordelen.

Anderen zullen beweren dat de vragen in het midden der gemeente moeten worden besproken. Zelfs al betreft het moeilijke vraagstukken. Zij geven hiervoor verschillende redenen.

Om met een praktische reden te beginnen. Wanneer de vragen binnen de muren van de studeerkamer worden besproken, lekt op een zekere dag het besprokene toch uit. U weet hoe dat gaat. Het probleem wordt door een professor in de universiteit genoemd, de studenten beginnen er over na te denken, brengen het onderwerp thuis ter sprake en zo komt het onder de mensen. Het is vandaag de dag bijna onmogelijk om een probleem te bespreken zonder dat de gewone man er iets van verneemt. Vroeger kon dat wel. Toen werden de discussies in het Latijn gevoerd, de communicatiemiddelen waren zeer gering, het aantal analfabeten was groot, maar tegenwoordig staan de zaken heel anders. Praktisch is het daarom bijna onmogelijk om een probleem geheim te houden.

Bovendien, zodra een dergelijk probleem uitlekt ontstaat er nog meer verwarring. Men is ontstemd over wat er achter hun rug wordt besproken. Met het gevolg dat het vertrouwen wordt geschonden. Het is veel beter dat men van de zijde der intellectuelen eerlijk erkent dat er verschillen van mening zijn over bepaalde problemen, maar dat zij eerst de zaak onderling willen bespreken en daarna zullen proberen de zaken op een zo eenvoudig mogelijke manier uit de doekjes te doen. Zodoende wekt men het vertrouwen en voorkomt men onnodige verwarring.

Gelukkig wordt deze methode de laatste tijd hier en daar reeds toegepast. Afgezien van wat men denkt van de inhoud van de 'cahiers voor de gemeente', waarvan het eerste deel "Verhaal en feit in het Oude Testament" reeds is verschenen, het idee als zodanig is prijzenswaardig. Men wil door genoemde publikaties de gemeente voorlichten. De laatste paar 'issues' van **Church and Nation** wijzen in dezelfde richting. Het zijn, wat men in **Jong Gereformeerd** themanummers noemt. Dergelijke nummers belichten een bepaald probleem van verschillende kanten. Het voordeel is dat men dergelijke onderwerpen kan bespreken in groepsverband. Wij juichen deze opzet dan ook van harte toe!

Er is nog een andere reden waarom m.i. de problemen met de gewone man moeten worden besproken. Zoals gezegd, kunnen de problemen niet binnen de muren van de studeerkamer blijven. Op de een of andere manier wordt de gewone man gewaar wat er gaande is. Zodra dit het geval is zullen ongetwijfeld een bepaalde groep orthodoxe christenen (we kunnen beter het woord fundamentalisten niet gebruiken, aangezien deze naam verschillende betekenissen heeft) die meteen een antwoord klaar hebben. Jammer genoeg gebeurt het meermalen dat deze antwoorden, hoewel ze een kern van waarheid bevatten, toch nogal aan de oppervlakkige kant zijn. Hoe goed ook bedoelt, deze groep medechristenen draagt er toe bij dat er door hun eenzijdige antwoorden nog meer verwarring ontstaat. Dit is een verdrietige zaak. Als orthodoxe christenen moeten wij de problemen **serieus** en **grondig** bespreken. Zelfs als wij voor vragen van vrijzinnigen of communisten worden geplaatst moeten wij hierop een **duidelijk** en **bestudeerd** antwoord geven, waaruit blijkt dat wij ons christelijk getuigenis serieus nemen. Het vervelende van de zaak is dat heel wat gewone mensen in het begin onder de indruk komen van deze eenzijdige en oppervlakkige antwoorden, maar op de duur aan de waarde van de antwoorden beginnen te twijfelen. Het gevolg is dat men nog meer verward raakt.

De voornaamste reden waarom men de problemen aan de gewone man behoort voor te leggen is van **principiële** aard. Samen vormen de intellectueel en de gewone man een gemeenschap. Ieder van ons is verantwoordelijk voor het welzijn der kerk en de zuiverheid van de leer. Dit mogen wij niet uit het oog verliezen! De kerk mag nooit een domineeskerk worden of een gemeenschap waar de professoren de lakens uitdelen. Het is niet altijd gemakkelijk om het beginsel van het ambt aller gelovigen in de praktijk toe te passen. Toch is dit wat de Bijbel ons voorhoudt. Trouwens de praktijk bewijst ook dat een onmondige kerk geestelijk ten dode is gedoemd.

Moeilijkheden zullen er altijd blijven. Het ziet er zelfs naar uit dat we in de komende jaren voor zeer vele problemen komen te staan. Dit moet ons niet pessimistisch maken! Wij moeten in het geloof dat de Heilige Geest ons in de waarheid leidt de problemen onder het oog zien. Wij vragen ons echter wel eens af of dat geloof bij ons inderdaad een levende werkelijkheid is. Met het organiseren hebben wij vaak geen moeite. Discussiëren kunnen wij ook. Op zichzelf is hiertegen geen bezwaar. Alleen het gebed om de leiding van de Heilige Geest schiet er dikwijls bij in. We geloven wel in de leiding van de Heilige Geest, maar het speelt vaak een ondergeschikte rol. Natuurlijk mogen we niet in een ander uiterste vervallen. We mogen niet zeggen: de Heilige Geest zal ons wel leiden, wij kunnen in een gemakkelijke stoel neerstrijken. Beide worden van ons gevraagd: bidden om de leiding van de Heilige Geest en de problemen bestuderen en bespreken.

P.T.

Naar Holland?
Ga met de boot
U reist in comfort...
u rust uit en
u gaat uit
Vanuit New York

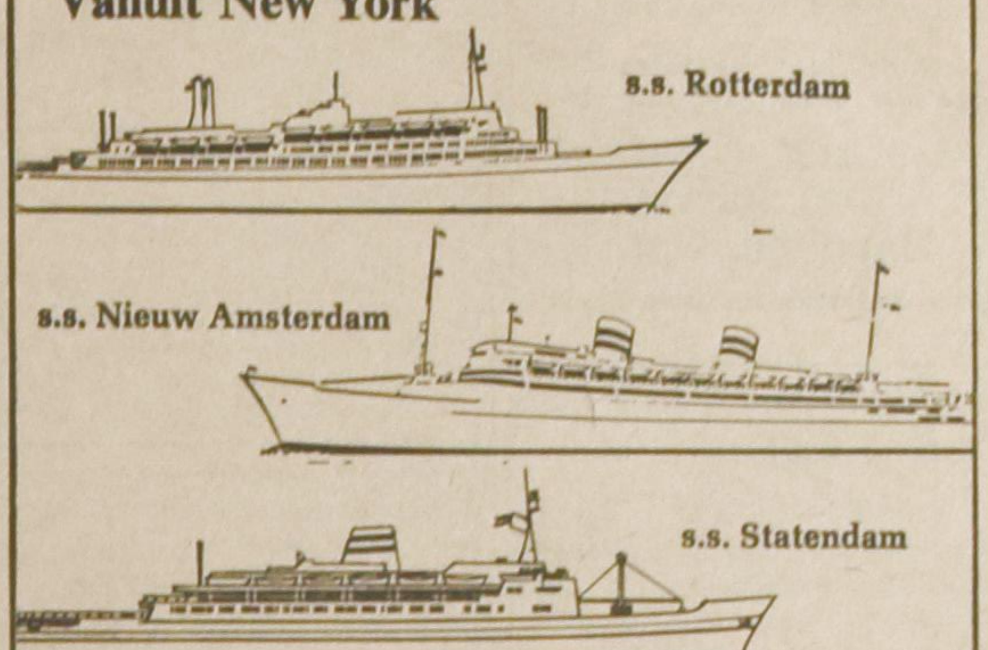

Als U met een dezer schepen van de Holland-Amerika Lijn gaat, dan reist U in een totale sfeer van comfort en de best denkbare verzorging. U kunt lange dekwandelingen maken, aan sport doen of in één van de bars of salons een gezellig praatje maken. Geen bagageproblemen: behalve Uw handbagage kunt U nog 125 kg gratis meenemen.

Vanuit Montreal geregelde en voordeliger afvaarten van de "MAASDAM". Uw reisbureau of het dichtstbijzijnde kantoor van de Holland-Amerika Lijn verschaft U gaarne alle nodige inlichtingen.

Holland-Amerika Lijn

MONTREAL · TORONTO · CALGARY · VANCOUVER
Gen. Agents in Halifax: Furness, Withy & Co.

WILLIAM G. POOLMAN
advocaat
notaris
meester in de rechten

330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

De vlam die niet verteert

door C. J. Ooms-Vinckers

(8)

De jongen stond in twijfel. Zou hij dit laatste stukje nog af kunnen leggen of zou alles tevergeefs zijn? Die man kon hem bedrogen hebben of in een waanzinnige bui op de verkeerde plaats hebben gebracht. Hij kon haast niet tot een besluit komen, tot hij besefte dat hij móést! Ter wille van de mensen die zich voor hem hadden gewaagd, ter wille van hen die op hem wachtten. Ook ter wille van hem zelf? Hij was het niet meer. Zou het leven nog enige zin voor hem hebben?

Hij begon te klappertanden en begreep dat hij niet langer doelloos kon blijven staan. Hij moest doorzetten en nu direct. Straks zou het licht worden.

Na enig zoeken vond hij een paadje tussen het hout. Ja, daar was iets dat harder aanvoelde dan de mulle grond er omheen. Voetje voor voetje begon hij zijn tocht. 't Liep langzaam op; hij bukte zich en vergewiste zich van de loop van het paadje. 't Was nog steeds iets harder dan de omtrek; hij ging goed. Nu op de buiging letten en dan recht toe, recht aan tussen het dichte hout kruipen. 't Was maar één kilometer had de man gezegd, dat was een twintig minuten kruipen. Hoe kon een kilometer zo eindeloos lang zijn. Hoe kon God het gedogen dat hij hier in doodsangst tussen de hel en de verlossing strompelde, voetje voor voetje?

Er was geen enkel teken van leven om hem heen. Het hout moest ook gestorven zijn. Hij wou hier wel gaan liggen als hij maar zeker wist niet meer wakker te zullen worden...

Hij bleef als versteend zitten, toen hij mensen hoorde naderen, die luid met elkaar spraken. Duits, ze spraken Duits. "God," mompelde hij met een kurkdroge mond.

"Da ist er ja! Gratuliere, Sie sind in der Schweiz!"

* * *

"Je hebt gelijk, 't is een onooglijk ventje," zei Mirjam Kellog peinzend, "maar 't is een mens, 't is een van de onzen... een Jood."

"'t Is jammer dat ze niet uitgezocht kunnen worden, vind je niet? 't Komt zo vaak voor dat er lichamelijk en geestelijk zwakken worden gered en sterke, gave exemplaren vernietigd worden," zei de man die tegenover haar zat.

"Zou jij de verantwoording van het schiften op je willen nemen?" vroeg zij en keek hem strak in de ogen.

"Nee, dat niet, maar andere meer neutrale personen misschien wel. 't Is nu wel heel erg lukraak."

"Iedere geboorte is een gok," zei Mirjam zuchtend. "Weten ouders ooit wat het worden zal? Welnu, wij zijn de ouders, we moeten afwachten wat ons toebedeeld wordt."

"Je bent een voorbeeldig altruïste, Mirjam."

"Ik ben nuchter en zie het praktisch in. Dat is niet hetzelfde als een altruïste. Eigenlijk ben ik een zakenvrouw. Ik koop "waar" voor mijn geld, maar ik weet dat ik de ongeregelde stukken op de koop toe moet nemen. En... dat is nu misschien niet helemaal praktisch, maar... ik aanvaard ook die ongeregelde stukken met liefde. Ja, zelfs met een zekere voorkeur, zoals een moeder haar zwakste kind het liefst heeft en het meest koestert."

"'k Zou bijna zeggen dat je te wijs bent voor je leeftijd. Je hebt zo helemaal niets van een jong meisje, Mirjam. Anderen van jouw jaren nemen het leven veel lichter op. Toen ik je voor het eerst ontmoette, waren je figuurtje en je houding die van een meisje van zeventien jaar en je ogen... die van een vrouw van dertig. Komt die vroegrijpheid meer in je familie voor?"

"Ja, in het geslacht van mijn vader. Wij zijn typisch eenzijdig gericht. De een in onze familie heeft een vroegrijp oog naar binnen gericht en de ander naar buiten. Ik vraag mij wel eens af of dat misschien een algemene trek in een Jood is, of dat het alleen in onze familie zo markant tot uitdrukking is gekomen. Mijn grootvader was een geleerde... groots in het beheersen van zijn materie, de chemie, maar in het praktische leven argeloos als een kind. Voor promoties werd hij gepasseerd, zijn vindingen werden hem onder smoesjes afhandig gemaakt. Ze drongen hem in een hoek; hij had er geen erg in. Toen hij het zich bewust werd, was het afgelopen met hem. Hij was groot in zijn werk, maar te klein voor de praktijk van het dagelijks leven. Hij stierf van teleurstelling... Een vreemde dood zul je zeggen en toch wel begrijpelijk; de afstand tussen zijn briljante hersens en zijn natuurlijk levensbesef was te groot. Zijn verstand was overrijp en gaaf, maar de blik uit zijn ogen was als die van een kind; zo was ook zijn gevoel."

"En je vader?"

"Die was juist andersom. Hij werd, toen zijn vader stierf, in het nuchtere leven geplaatst en hij was daarvoor berekend. Zijn moeder en jongere zusters waren afhankelijk van hem. Hij was zich daar terdege was bewust, hoewel hij pas achttien jaar was. Zonder aarzelen stapte hij bij een oom in de zaak. Die had een fabriekje waarin zo'n zestig eenvoudige meisjes een klein artikel maakten. Toen mijn vader rondgekeken had, zei hij: "U moet uw artikel verbeteren, oom. Daar moet u een estheticus bij halen." "Een wat?" vroeg mijn oom die zich nooit aan de cultuur gewaagd had. "Een kunstenaar, iemand die de vorm verbetert." "Niet nodig," vond oom. "Ze nemen het zo ook wel." "Als het aantrekkelijker is, wordt de omzet groter. Ik zie er een exportzaak in over de gehele wereld." "Waar moet ik de meisjes vandaan halen om het voor me te fabriceren?" vroeg oom. "'k Sukkel nou al. Vandaag hebben ze dit en morgen hebben ze dat." Oom had evenmin als mijn grootvader oog voor het dagelijkse leven. Hij prutste maar zo'n beetje voort en kon net bestaan. "'k Heb een prachtig idee voor het werk van die meisjes, oom. U heeft gelijk, vandaag kunnen ze niet van huis om het een en morgen niet om het ander. U moet ze voor een hele week werk mee naar huis geven. U kunt de fabriek opheffen. Er is dan alleen een magazijn nodig. De kosten worden verminderd en ze leveren meer af. Getrouwde vrouwen kunnen het dan ook, tussen hun huishoudelijk werk door, doen." Mijn oom begreep het niet allemaal, hij was nu eenmaal geen zakenman. Hij liet mijn vader zijn gang gaan en het bijouterie-artikel werd mooier en beter gemaakt dan voorheen. 't Idee van "thuiswerk" was voor de produktie een enorme vooruitgang. 't Was de eerste grote zaak in Amerika waarvoor de artikelen thuis gefabriceerd konden worden. Nu zitten ze over de gehele wereld. Mijn vader heeft duizenden vrouwen en meisjes opgeleid in het vak. Er kwam een metaalafdeling bij van luxe handsmeedvoorwerpen. Zie je wel, hij heeft bewezen oog te hebben voor de nuchtere praktijk en met zo'n oog ben ik ook geboren..."

"'t Is in ieder geval niet het "boze oog", Mirjam."

"Nee, hoewel vele Europeanen menen, dat bij ons, Joden, het geld aan het boze oog te danken is. Dat heb je gisteren wel gemerkt aan het gesprek dat die Zwitser met die Engelsman had. Als een Ariër in het leven slaagt, heeft hij het aan zijn capaciteiten te danken; als een Jood succes heeft, wordt dat op rekening van sluwheid en slechtheid geschoven." Ze zuchtte diep en stond op. "We moeten onverdroten voortgaan, ook al wekken we tegenstand."

"Nog even, Mirjam. Ik heb grondig gesproken met die jonge Nederlander. Hij is eigenlijk een Pool. Ze zijn vlak na de eerste wereldoorlog uit Warschau verdreven. Ik schatte hem hoogstens op een jaar of achttien, maar onder het spreken merkte ik dat hij ouder was. Hij studeerde plant- en dierkunde, maar dat kan hij niet meteen voortzetten. Hij moet eerst maar een beetje opknappen bij een boer. Het buitenleven zal hem goed doen."

"Is hij geestelijk geknakt?"

"Die indruk heb ik niet, maar hij zegt toch vreemde dingen. Zo van: 'k Zat op de uitvoering van mijn doodvonnis te wachten, ik ben een moordenaar."

"Hè bah, wat griezelig. 't Is natuurlijk een idee-fixe van hem."

"Daar ben ik niet zeker van. Daarom zei ik al dat het jammer is ze niet uit te kunnen zoeken."

"Ik geloof meer aan overspanning. Ze hebben te veel angst uitgestaan. 'k Zal proberen wat vertrouwelijk met hem te worden. Ze hebben meestal behoefte aan een moeder of een zuster."

"Je bent te jong, Mirjam, voor wat je je voorstelt. 't Is beter dat je jezelf spaart; er moet nog zoveel gebeuren."

"De oorlog duurt toch niet eeuwig?" zei ze ongeduldig.

"Over een paar jaar zijn we er nòg niet."

"Aartspessimist. Als ik je niet zo broodnodig had, keek ik je nooit meer aan. Je denkt toch niet dat zo'n knaap het een uitkomst vindt om bij jou of een belegen oude dame te biechten, als hij wat op zijn hart heeft? Alleen dat uitgestreken gezicht van jou maakt de mensen die je niet kennen, al bang. Ben jij wel een Jood, Arthur?"

"Ik ben een Jood," zei de man ernstig, "maar ik ben méér. Ik ben een Israëli, Mirjam. Ik ben geen opgejaagde, geen man onder verdenking, geen mikpunt voor plagerijen. Ik heb nooit in de diaspora geleefd. Ik ben "thuis" geboren." Hij zweeg even. Met trillende lippen voegde hij er aan toe: "Ik vind het hier, eerlijk gezegd, afschuwelijk."

"Ik ook," zei Mirjam met een zucht.

"Maar... jij kent Israel niet. Jij bent Amerikaanse, Mirjam. Ik heb de indruk dat je daar volkomen gelukkig mee bent. In Amerika is een Jood toch een gewoon verschijnsel of... misschien toch niet."

Mirjam bekeek haar nagels en zuchtte. Ze begon aarzelend: "Ik meende wel, dat ik Amerikaanse tussen de Amerikanen was en dat mijn ras geen rol speelde. Ik word mij er hoe langer hoe meer van bewust dat dat een fictie was. Mij is van jongs af aan geleerd mij bij de anderen aan te passen. Niet "uitheems" te doen, niet spontaan te reageren, geen huiselijke Jiddische termen buiten de deur te gebruiken. Dat kan niet goed zijn voor een kind, denk je wel? Dan wordt er iets in hem omgebogen. Dan gaat de gezonde originaliteit verloren."

"En in de plaats daarvan komt een verwrongen zelfhandhavingsdrang te voorschijn. Wat je aan de ene kant wegdrukt, komt aan de andere kant als karikatuur terug. Ik ondervind dat al in die paar jaren die ik hier ben. 't Is ongelukkig dat die oorlog me overviel. Ze hebben mij in mijn vaderland zo nodig."

"Hebben wij een vaderland?"

"Kom nou, Mirjam, je kent de verklaring van Balfour toch wel? We zullen Palestina weer bezitten als een eigen "thuis". We bouwen als gekken en we schieten ook geweldig op. We hadden illusies van een nieuwe afdeling aan het laboratorium. Daarom ben ik ook naar Parijs gegaan. Een goede oriëntatie is het halve werk. Helaas... Ik ben in de oorlog blijven steken."

"Maar wat je hier doet, is toch ook van het grootste belang. Contact met Israel en met vooraanstaanden uit heel Europa. 't Werk van de uitwisseling van gevangenen, 't vluchtelingenwerk en er is nog zoveel meer. De gesprekken die je voert, al die hoogdravende gesprekken, waar ik, arme ziel, niets van snap, zullen toch wel een beetje resultaat hebben?"

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements	$4.00
Engagement-announcements	$4.00
Marriage and anniversaries	$6.00
Notifications of death	$5.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $4.00. Every word more 15¢.

For "letters under number" 50¢ extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Grateful to the Lord we are happy to announce the birth of our first grandchild

KIRSTAN - ANN

born to Bill and Grace in Manilla, the Philippines, March 10, 1967.

Mr. & Mrs.
J. Van Staalduinen,
Stoney Creek, Ont.

With gratitude to God, we announce the safe arrival of our first-born, a son,

ARNOLD ROGER

born March 4, 1967.

Otto and Tina Kiers
(nee Elgersma).
65 Welland Vale Rd.,
St. Catharines, Ont.

On Thursday, March 2, 1967 the Lord took unto Himself, through an auto accident, our beloved son and brother

JOHN FENNEMA Jr.,

in his 17th year.

Dear son of:
Mr. and Mrs.
John Fennema Sr.

Dear brother of:
Hamilton:
Henry,
Eunice Fennema—
Misner.

Port Perry:
Andy,
Ruth Fennema—
Visser.

Simcoe:
Tena Hibma—
Fennema,
Don Hibma.
Joanne.
Leo.
Mary.
Ida Annetta.
Elizabeth Ann.

R.R. # 5, Simcoe, Ont.

"and no man is able to pluck them out of my Father's hand."
St. John 10:29B.

With deep sorrow the Consistory of the "Trinity" Christian Reformed Church of St. Catharines announces the death of her beloved Vice-President

G. JOHN COLENBRANDER

We are grateful for the years in which the Lord used Him as elder in His Church.

"O death, where is thy sting. O grave, where is thy victory." - I Cor. 15:55.

The Consistory of the "Trinity" Christian Reformed Church,
Rev. John D. Hellinga,
Pres.
Mr. T. Hunse, Clerk.

The Christian Reformed Ladies' Society "Debora" of London, Ontario expresses its heartfelt sympathy to the family of

Mrs. W. STIENSTRA,

who so suddenly passed away.

"Blessed are they who die in the Lord."

Mrs. C. Van Daalen,
Secretary.

CHURCH ORGAN

Due to acquisition of pipe organ, we are selling our HALLMAN CATHEDRAL ORGAN in almost new condition, with 2 dual type tone cabinets, 2 full manuals and concave pedalboard, presets, automatic pedal, and many features, suitable for church up to 700 seating. A real buy at $3,250.00. Direct your inquiries to A. J. Hordyk, 3386 Regal Rd., Burlington, Ont.

---

165 Acres Dairy Farm

met melkcontract. Best 10-kamer huis, van alle gemakken voorzien. Grote barns met barncleaner en silo. Loafing barn. Alle nodige machinerieën. Holstein vee. Varkens.

Deze pracht farm ligt 6 mijl vanaf Jarvis. Vraagprijs $80,000.00. $25,000.00 down.

Jack Bylsma
REAL ESTATE
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Phone LI 9-3894

Wanted:

SINGLE MAN

for irrigated grain and row crop farm in Southern Alberta. No livestock. Some knowledge of machinery would be appreciated. Apply: Box 104, Burdett, Alberta.

Alleenstaande weduwe, 60 jaar, biedt zich aan als

HUISHOUDSTER

bij heer alleen of in klein gezin. Bij voorkeur rond Hamilton. Brieven met volledige inlichtingen te zenden onder nummer 1947, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

The Christian Choir Association offers for sale its

BAND STAND

The Band Stand is approximately eight hundred (800) square feet and is made up of 2 x 6's, 2 x 8's, sheets of plywood, etc.

De Band Stand is situated at Rockwood Conservation Area in Rockwood, Ont.

Tenders are asked to write to the Secretary of the Association, Jack Knight, Box 66, Fenwick, Ont. The deadline for the tenders is March 28th, 1967.

HELP WANTED

By April 3, a reliable man is needed for general landscape maintenance work. Man with chauffeur's licence, and able to work with machinery is preferred. Wages set in accordance with experience. Holland Nursery and Landscaping, 80 Thornton Rd. S., Oshawa, 725-7442.

Nette jongeman zoekt

CORRESPONDENTIE OF KENNISMAKING

met dito meisje of weduwe, van 32 tot 37 jaar. Brieven onder no. 1946, % Calvinist-Contact, Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

For sale:

ORGAN

A 2 manual plus full pedal reed organ. 5½ reeds. Electrical. Motor and organ in good condition, needs tuning. Built by Dominion Organ and Piano Co., Bowmanville, Ont. Apply R. Van Strien, R.R. 1, Toledo, Ont. Phone 924-2429.

For sale:

JEWELLERY STORE AND WATCH REPAIR BUSINESS

in village in S.W. Ontario. Annual turnover $30,000.00. Rent $50.00 per month, heated. 8 miles from Church. Chr. School busstop at the door. Priced for quick sale. Excellent opportunity for watchmaker to start his own business. Box 1948, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Wanted:

YOUNG MAN

for T.V. Service Shop. Must be able to do service calls on T.V.'s and Stereo's. Pleasant personality and ability to meet the public a definite requirement. Write, stating qualifications and experience, to Grantham T.V. Centre, 391 Vine St., St. Catharines, Ont.

ATTENTION FARMERS!

If you are interested in a farm, look around Blyth District. Compare prices and farms. See Fieldman J. Heyink, R.R. 1, Blyth, Ont. or J. Hulzebos, R.R. 2, Brussels, Ont.

DUTCH IMPORT STORE FOR SALE

Good location on Plaza. $60,000 turnover and still growing. Box no. 1942, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Greenhouse Business

21,000 ft. glass, 10,000 ft. of plastic. All steam heated. Excellent boilers, 15 acres sandy soil. Ideal for vegetables, year round creek, city water, full line machinery, irrigation system, Massey Harris tractor, etc. Large cold storage, three-bedroom modern home. A well established business and going concern. Asking $65,000.00 with $12,000.00 down. Owner will hold mortgage @ 6%. Easy terms. Open for offers.

Dairy Farm

150 acres near Wellandport. $900 monthly income. 49 head cattle, full line machinery, bulk cooler, good barn and silo, large home with all conveniences. Price $52,000 with $18,000 down. Payments $275 monthly. 6% mortgage.

Call:

Dick Schouten
892-2310 Fonthill
Or Write Box 702, Fonthill

REG. W.
HOPKINS
LTD.
REALTOR
85 Russell Ave.
684-6328 Evenings 684-9837

FARMS TE KOOP

100 Acre farm, 1 mijl van Ingersoll. Grote barn welke zeer geschikt is voor varkens. Silo. Het 4-slaapkamer huis heeft bath en nieuw olie furnace. Deze farm kan door de juiste man gekocht worden met Government lening (down). De farm moet deze week verkocht worden anders wordt hij verhuurd. De eigenares is een weduwe en moet verkopen. Dit is een excellente gelegenheid voor iemand die in de varkens business wil. Vraagprijs is $29,000. Direct te aanvaarden.

100 Acre met melkcontract in Embro. Dit is een excellente farm met grote barn, melkhuis en bulktank, 2 silo's. Mooi vlak land, alles bewerkbaar. Het 4-slaapkamer huis heeft alle gemakken. De farm is leeg en kan direct aanvaard worden. Vraagprijs $33,000.

150 acre, dicht bij Tillsonburg. Gloednieuwe bungalow, 3 bedrooms. 140 acres bewerkbaar. Grote barn en meer gebouwen. Excellent land, geheel gedraineerd. Vraagprijs $50,000 met $10,000 down. Open for offer. Deze farm is goedkoop.

100 Acre, 7 mijl van Woodstock. Grote barn, zeer geschikt voor zeugen. Het 4-slaapkamer huis heeft badkamer. Deze farm is mooi gelegen in de evergreens. Prijs $21,000 met $5000 down en direct te aanvaarden.

Wij hebben nog verschillende farms van 50 tot 500 acres, sommige met en zonder stock, en een lange lijst met tabaksfarms. Voor meer informatie schrijf of bel:

Mr. of Mrs. Jan Wybenga
Box 73, BEACHVILLE, ONT.
423-6406

Vertegenwoordigt
Henri Bouckaert
Realtor, Aylmer, Ont.

---

144 Acres

Very good land, good cowbarn and new implement building 35 x 65 ft., some other buildings, 9-room house with all conveniences. Very good located on paved road. Ideal for beef and hogs or new dairy set-up. Very low priced at $29,000 with about $6,000 - $8,000 down.

We have several 6 to 20 acres fruitfarms in A1 condition. Also 1 combination fruit - broilers. Close to Church and School. For information call or write

GERRIT OTTEN
563-7904 - BEAMSVILLE, ONT.
Agent for HAROLD JARVIS
REAL ESTATE LTD.
GRIMSBY, ONT.

Harry Den Haan
Tax Consultant
(Registered)

10 Leavesden Place,
HAMILTON, ONT.
Phone 383-6713

SPECIALIZING IN
FARM INCOME TAX

Clients accepted within 100 miles from Hamilton.

No advance payment.

FARMS FOR SALE

Two 100- acre, 2-storey home. Bankbarns. At $16 000.

Four 150-acre farms. Between $20 - $30,000.

Three 200-acre farms. $27 - $45,000.

One 280-acre farm. $48,000.

Two 300-acre farms.

One 600-acre cash crop farm.

One 750-acre cash crop farm.

All these farms close to church.
Some on highway.

Some with very low downpayment. Also a Grocery Store, a Butcher Shop, a Trucking Business with 5 trucks, P.C.V., F.C. and special F. and A. Licence.

For more information contact:

F. C. v. EYL
Box 193. Tel. 528-3618
LUCKNOW, ONT.

Agent for
John Bosveld
REAL ESTATE BROKER
LONDON, ONT.

Carpenters Wanted

If you like variety in your work, something different every day, we have it.

We specialize in remodeling, we build new houses, even barns and milkhouses.

No union, yet better wages than many bigger cities.

Year round work

Our men missed three days off work in two years on account of bad roads, not because there was no work.

Woodstock has everything, including well established Christian Reformed Church, Reformed Church, and Chr. School.

Anyone interested apply to

BERNARD HUININK
340 Kendall Ave.
WOODSTOCK, ONT.
Phone 539-9676

Come to Woodstock, the Steadiest Growing City in Ontario.

Kraay Real Estate

2 JULIANA CRESCENT ST. CATHARINES, ONT. PHONE 934-1813

is pleased to announce

THAT A CAPABLE AND EXPERIENCED BUSINESSMAN HAS JOINED OUR FIRM AS A SALES REPRESENTATIVE.

We are very happy that

Mr. Tjitze (Tom) Van Marrum

being a well-known man in the Niagara Peninsula, can really help our clients in the difficult decision

OF BUYING A HOME, FARM OR BUSINESS
and in
YOUR DESIRE TO HAVE YOUR PROPERTY QUICKLY SOLD.

By joining us
TOM SHOWS, THAT HE HAS CONFIDENCE IN

Kraay Real Estate

We have confidence in him and
HEARTILY RECOMMEND HIM TO YOU.

Contact Mr. Van Marrum for dependable service. Dial Wellandport 386-6377 or St. Catharines 934-1813.

LEZERS SCHRIJVEN

Religieuze Veelvormigheid

Geachte Redactie,

In het nummer van 3 februari 1967 kwamen twee opmerkingen voor, die ik maar moeilijk verteren kan. In het artikel 'De Toekomst van de CLAC, bij de beantwoording van de vraag: Zoekt de CLAC ook samenwerking met de niet-Christelijke vakbonden, wordt het volgende gezegd: "Herhaaldelijk hebben we samenwerking aangeboden, helaas zonder resultaat. Niet wij ontkennen het bestaansrecht van de socialistische vakbond, het is juist andersom—". De tweede zinsnede die dezelfde gedachte uitdrukt is te vinden in de 'Brief of the Ontario Alliance of Chr. Schools. p. 9. Daar wordt gezegd dat "changes and improvements cannot be brought about except within a system of education which would be based on the acknowledgement of religious plurality". Wij wensen dus zelf erkend te worden als rechthebbende op Christelijk Onderwijs binnen de door allen te erkennen religieuze veelvormigheid.

In beide aanhalingen, vooral in de eerste, erkennen gelovigen het bestaansrecht van een Christus-verwerpend leven. Daarnaast willen wij zelf met onze opvattingen een plaats hebben; en we stellen samenwerking op prijs.

Bij mij komen er dan vragen op. Is dit nu werkelijk Christelijke actie? Wie geeft een mens recht om vrij te zijn in godsdienst? Geeft God de Vader ons het recht om het offer van Zijn Zoon te negeren? Stelt Hij ongeloof als een rechthebbende mogelijkheid? Zo kennen wij die Vader niet!

Of kunnen wij dit recht aan mensen toekennen? Kunnen wij mensen die de enige troost belijden zeggen: maar jij, buurman, hebt het volste recht om Mijn Zaligmaker te vertrappen; je hebt het recht om naar de hel te gaan? Dat lijkt me toch een eigenaardige basis voor Home Mission werk. Wat is dit voor een geloof dat anderen deze rechten geeft of zulke rechten erkent?

Ik ben bang dat deze werkwijze tot resultaat zal hebben, dat we inderdaad erkend worden als mederechthebbenden aan de maaltijd des levens en dat wij ook ons plekje toegewezen krijgen. Dan mogen wij ons Licht der wereld plaatsen naast alle andere lichten. Maar omdat we zelf eerst het recht van die andere lichten erkend hebben, kunnen we nooit zeggen: Christus is het Enige Licht der wereld.

Dan treedt de bekende verzuiling op die een verstening onderstelt. Het levende getuigenis voor Christus en het protest tegen alle valse wegen wordt dan ten onder gehouden door de erkenning dat andere wegen ook rechten hebben. Waar een samenleving verzuilt is het protest tegen het ongeloof verdwenen.

't Enige wat de uitdrukking 'freedom of religion' kan betekenen is, dat we niemand mogen dwingen van geloof of overtuiging te veranderen en dat we niemand om zijn geloof zullen verdrukken.

Er zit voor ons als evangeliserende gemeente van Christus, ook in CLAC en Ont. Alliance of Chr. Schools, niets anders op dan om getuigend voor Christus op te treden hen het recht-voor-Gods-aangezicht van alle andere levenswegen te bestrijden en te ontkennen. Dat zal ons niet veel plaats geven om ons hoofd rustig neer te leggen. Er is Iemand voor ons geweest die dat ook niet had.

Waar we nu voor strijden is een betrekkelijk veilig hoekje in de samenleving met erkenning van andere hoekjes. Maar de buitengewone moeite voor het Koninkrijk der hemelen op aarde is, dat er geen plaats voor is, terwijl het zelf alle plaats opeist! Alles wat we nu aan plaats ontvangen, valt mee, hard mee.

Sterkte.

Met vrienden groeten,

Rev. J. G. Groen.

Kentville, N.S.

Tafelkleden

Enkele dagen geleden ontvingen we een prachtige collectie

PRACHTIGE TAFELKLEDEN.

VRAAG UW NEDERLANDSE LEVERANCIER ERNAAR.

Wanneer hij ze niet in voorraad heeft dan willen we hem gaarne een zichtzending sturen.

JANKOK
IMPORTEUR
95 Sheppard West Willowdale, Ontario
Phone: 223-0630

NAAR NEDERLAND!!

Wij verzorgen Uw passage voor BOOT of VLIEGTUIG. Ook voor Uw familie overkomend uit Nederland. Indien gewenst wordt nu ook Uw bootreis gefinancierd met "PAY LATER PLAN". Alle inlichtingen:

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE
747 King Street E. OSHAWA, ONT. Telefoon RA 3-4471

THE NETHERLANDS CENTENNIAL COMMITTEE FOR GREATER TORONTO

verzoekt inschrijvingen van tuinaanlegbedrijven voor een

DOOLHOF

dat geplant zal moeten worden op het Toronto Centre Island. Sluiting van de inschrijving 31 maart 1967.

Bijzonderheden zijn op schriftelijk verzoek verkrijgbaar:
44 KING ST. WEST, SUITE 2509,
TORONTO 1, ONT.
Telefonische inlichting 787-4908 of 223-1137.

★

Koopt bij de Adverteerders in CALVINIST-CONTACT

★

South Africa: DARKEST SPOT ON EARTH? 3

The words of the title are Alan Walker's but they express a common refrain. Both in and out of South Africa people say that the curtain of night is falling upon the 'beloved country.'

When people call South Africa the darkest spot on earth they do not refer to a lack of sunshine. In terms of cloudless days South Africa is about the sharpest contrast to murky England that can be imagined. The number of annual hours of sunshine is so fantastic that in terms of sunlight it is one of the brightest spots on earth. Universities in the United States have established observatories in Bloemfontein because of the large number of cloudless nights.

Nor is South Africa called dark because the landscape is drab and monotonous. On the contrary, its plant life exhibits a variety which is far in excess of that of many other nations. In the Eastern Transvaal there are places where every known variety of fruit is grown. The saying is that Natal is so rich that if you throw seeds into the garden before you go to bed you won't be able to see out of your window in the morning. South Africa has golden beaches, majestic mountains, wind-swept deserts, huge game reserves, and a highly productive veld. South Africa is a land of unspoiled beauty and of endless variety of terrein, wild life and colorful native custom and lore.

Nor is it true that the people of South Africa are somber and do not love life. People of all races there seem to enjoy themselves greatly. The Xhoso people make some of the most melodious music, without instruments, that the visitor has ever heard. "That is a congregation with a built-in organ", a visitor was overheard to say after listening to the singing of a congregation at worship near Umtata in the Transkei. The people appear contended and happy.

People do not call South Africa dark, finally, because little is known of the country, or because its peoples are illiterate and have no known history. Africa was formerly called the dark continent because of its dark-skined inhabitants and the outsiders' ignorance of its history and geography. Not so of South Africa.

When someone calls South Africa dark he is speaking from a point of view from which he looks at its policy of race relations. It pursues a course, wrote Jos de Blank, that shames and horrifies the world outside it.

We should listen to some of these voices. They will not only tell us of the land but also of the people who talk and write about the country.

Jos de Blank, a former archbishop in Capetown, whose voice has reached into many corners of the world, has said, "Its present policies are anti-Christian, and, let it be added, suicidal. It has deliberately thrown away chance after chance. Those who love that country of immense potential pray that it may come to its senses while there is still time."

Tom Hopkinson, writing in *Life World Library, South Africa,* said, "All in all, the population of South Africa is so compounded racially as to form a highly explosive mixture. The policies of the present-day Nationalist government and the forces of change sweeping over the rest of Africa, are combining to heat this mixture to a point where the world waits apprehensively for the explosion."

The novelist Alan Paton has shocked the world with his description of the African life in the Johannesburg environs and he himself today suffers for his views, having fallen a victim to the government's restrictive regulations. Sharpville took a toll both in lives lost and in people banished. Many a critic of South Africa, who calls the land of almost perpetual sunshine dark, says this from a land of exile.

It is the 'tyranny of the white race', to use a phrase of J. D. Reinhollt Jones, that makes South Africa dark. Some of the strongest words, redolent with emotion, have come from a famous Bantu chief, Albert Luthuli. In his book, *Let My People Go,* in which the feeling escalates with the chapters, he says: "The whole scheme [the plan for Bantu homelands] is one vast exploitation stunt. It creates a new class of workless workers, and in the same breath we are told that the Government will henceforth absolve from financing African services from the central treasury. 'Do it yourself!' we are told. Do what? and for whom? . . .

"In the end Bantustans become destitute reservoirs of cheap labour, to be kept in order to discipline city workers who might dare to demand higher wages. There will be work enough for good doctors. To us Bantustan means the home of disease and miserable poverty, the place where we shall be swept into heaps in order to rot, the dumping ground of 'undesirable elements', delinquents, criminals created especially in towns and cities by the system. And the place where old people and sick people are sent when the cities have taken what they had to give by way of strength, youth, and labour. And still, to the day of death, whether in cities or farms or Reserves we are tenants on the white man's land. That is our share of South Africa. Our home is in the white man's garbage can."

Albert Luthuli lives at his home not far from Durban in Natal. He is restricted to his home by government order and is under constant surveillance by police. We asked for the privilege to see him but were told that this could not be arranged on such short notice. To have tried to visit him without permission would be considered provocative, we were informed. The book we just quoted is banned in South Africa.

The *Rand Daily Mail* reported in February 1967 that a South African family consisting of a mother and three sons had arrived in Great Britain. They left South Africa because they were split as a family through the colour classification. The mother and one son were classified coloured and the two other sons were called white. The British press made much of it.

South Africa is a land of darkness to many because the white minority which exercises control is seen to be blinded by their self-righteousness. This is how Tom Hopkinson described it: "Self-righteousness, virtually all philosophers and

Chief Kaizer Mantanzima, a former chairman of the Transkeian Territorial Authority and a leading figure in Transkeian politics. In 1930 he attended the Lovedale Mission Institute and three years later he was awarded a bursary for exceptional academic achievement. In 1934 he enrolled at the University College of Fort Hare where he graduated with political science and Roman law as major subjects. In 1940 he was elected to the General Council and in 1958 was recognized as Regional Chief of the Tembu through which he entered the Executive Committee of the Transkeian Territorial Authority and eventually became chairman.

moralists agree, tends to harden men's hearts and make them blind. And what is, or appears to be, necessity has been used by many peoples to justify acts which in the eyes of history, appear wanton and cruel. The nations of the world, speaking collectively through the United Nations, have strongly condemned South Africa's treatment of its black population. But the Africaners, convinced of their God-given superiority to the black man, justified their mission of *creating* their nation, and goaded by an ever-present fear of the *swart gevaar,* cannot perceive that their treatment of the country's 14 million non-whites is cruel to the point of inhumanity. They do not see that the laws passed by their legislature have progressively robbed the African of what few rights he possessed—rights essential to his dignity as a man."

The apartheid policy, according to *Die Burger,* has made South Africa the polecat of the world. "We stand condemned on all sides," wrote Prof. B. B. Keet.

This is one side of the story, the dark side. The side which is told more often by the English-speaking South African whites than by the Afrikaners and more often by the Anglican-trained non-whites than by those who are educated by the Afrikaners. This is the story that is told at the United Nations and on North American television.

The other side of the story is that South Africa is "the most coveted piece of earth in the world". Thus wrote Mr. Jan S. Marais in the recent book, *"South Africa Land of Promise"*. The book is as laudatory of South Africa as *Life's* volume is critical. The introduction to *Life's* was written by a man who could not return to South Africa if he wanted to. *South Africa, Land of Promise* is written entirely by men 'who love South Africa' and who live there. According to this side of the story, South Africa is a veritable tourist paradise, a country in which there is peaceful progress of many races, a land of unique advancement in education, of the upliftment of the underdeveloped, of industrial peace, of low taxes and high yields on investments, of a natural wealth that makes South Africa the world's treasure house. It's a country of very religious people.

We may single out one aspect of South Africa which is of keen interest to people everywhere: education. The words from Marais: "South Africans are highly educated and civilized. Excluding student teachers, one out of every 74 whites attends a university, the second highest figure, and close behind the U.S.A. which is the highest in the world with one out of every 52. The comparative figure for Britain is only one in 450, that of France and Sweden is 212 and that of West Germany is 191.

The advancement of the Bantu in education knows no parallel in Africa. Eighty-five percent of the school-going are literate — an increase of 600 percent since 1925. The average literacy rate for countries in the rest of Africa is between 1 percent and 10 percent. 32,000 Bantu teachers are employed in 8,500 schools with 1,700,000 Bantu pupils. There are at present 6,000 student teachers and we already have 3,000 Bantu university graduates, compared with less than 1,800 in all other African territories formerly administered by Britain (Ghana, Nigeria, Sudan, Unganda and the former Federation of Central Africa) with a total population of some 80,000,000."

South Africans who defend the policy of the government are quick to point out how much the whites do for the upliftment of the Bantus. "With only 6 percent of the total population of Africa, we have more eye hospital facilities for our Bantus than the rest of the African continent.—

"The standard of living of our non-Whites is already the highest of any non-White state and compares very favorably with that of many European nations.

"The living standard of our Whites should at least double and that of our non-Whites increase more than threefold by the year 2,000.

"Is it any wonder that South Africa is the magnet for foreign Bantu of which we have approximately 1,000,000 who have entered the Republic illegally from surrounding territories to share in our prosperity and higher standard of living?"

In answer to the charge of suppression, of tyranny and discrimination, the defender of South Africa's racial policy point out that the non-Whites by and large are not dissatisfied but that the percentage of non-Whites who favor the government's policy is growing steadily. The recount how leaders of the Bantus, the Coloured and the Indians wept and spoke words of praise about Dr. H. Verwoerd when he was assassinated by a white man who claimed that the Verwoerd government had done too much for the non-Whites.

In response to the charge of self-righteousness, the Africaners point out that very often those who make this charge have far too much dirty linen in their own yard to cast mud at others, that the record of South Africa is immeasurably better than that of any colonial power, that South Africa would become chaos if a policy of "one man, one vote" were started. That the slums of Sophia town have disappeared. That the rest of the world, especially the countries in Africa, offer abundant proof of what happens when people who are not ready to rule are given the franchise. That the percentage of families who are broken by colour classification is less than 1 percent.

One thing should be clear: you cannot get a clear picture of South Africa by reading only one kind of literature on it. You must read both what its severe critics and its stalwart defenders write. What is more, you will have to know why there is difference in presentation. You will have to know what the 'laager' mentality is, what Africaner Christian Nationalism means, and what the Afrikaners think of liberalism. These we hope to explore in forthcoming installments. But before we do, we should describe what apartheid is.

Paul G. Schrotenboer

HIGHLIGHTS OF CANADIAN HISTORY

4

1867 | 1967

The Expulsion of the Acadians

(Highlights of Canadian History is a copyright series of ten stories, prepared by Imperial Oil Limited, and Canadian Scene, for Centennial publication, and released exclusively to the foreign language press and radio of Canada.)

After the death of Isaac de Razilly in 1636, Acadia was torn by strife between Charnisay, La Tour and Denys, each struggling for supremacy. Then in 1654 came Robert Sedgwick, a New England soldier, who seized Port Royal in the name of Oliver Cromwell. For 13 years Acadia was under English rule until it was handed back to France once more by the Treaty of Breda in 1667. About this time the Acadians began to spread out along the shores of the Bay of Fundy, and settle along the Basin of Minas and the Isthmus of Chignecto. Most of them came from the lowlying parts of France where people had learned to protect their lands from the sea by building dykes; so they had no hesitation about settling on fertile marshlands at the mouths of tidal rivers. Their houses were badly constructed cottages and huts of mud.

The seignorial system never took root in Acadia, as it did in Canada, because the conditions on which the grants were made were not fulfilled. Consequently the Acadians acquired a spirit of independence and a dislike of secular authority. They learned to work hard; they were devoted to their families and obedient to their priests. They were settlers of a good type. It is one of the great tragedies of Canadian history that these simple, worthy colonists should have suffered a cruel fate.

The Treaty of Utrecht, by which that part of Acadia destined to be known as Nova Scotia, was ceded to the British, stated that the Acadians "may have liberty to remove themselves within a year to any other place, as they shall see fit, with all their movable effects; but those who are willing to remain, and be subjects of the King of Great Britain, are to enjoy free exercise of their religion, according to the usage of the Church of Rome." The trouble was that those who remained would have to take up arms against their own blood relatives north of the Bay of Fundy. They agreed, however, to take a qualified oath, exempting them from fighting against the French or the Indians. For more than 40 years, this was the only oath exacted from them. Repeated attempts were made to make them take the unqualified oath, but the truth is that the British did everything they could to prevent them from leaving Nova Scotia, and the French did their best to make them take up arms on the French side.

The stubborn patience with which the Acadians went on working their farms, under these difficult conditions, is admirable. They prospered and by 1755 their population had increased by 12,000. But that year the Seven Years' War between Great Britain and France broke out. The Acadians still refused to take the unqualified oath of allegiance, and Governor Lawrence of Nova Scotia, a New Englander, decided they must be deported. The deportation was not carried out with the sanction of the British Government, but Lawrence and his council were determined to act on their own initiative.

The fate of those deported was tragic. About 6,000 were hustled onto ships; parents and children, brothers and sisters, were separated, and dumped unwanted at the ports of what was then British North America, without means of livelihood. Some of them prospered among the French of Louisiana; others died in abject poverty; many made their way back to Nova Scotia and New Brunswick to add their numbers to the Acadians who had escaped deportation; later, about 3,000 were deported to France. The poet, Longfellow, gives an eloquent picture of what they suffered in his immortal poem **Evangeline.** Today, the Acadians number about 230,000, most of them in New Brunswick, and for the first time in its history the province is led by an Acadian, Premier Louis Robichaud.

RALPH DITTER, barber and amateur astronomer, took this photo of an unidentified flying object with a Polaroid camera at 1/125th of a second at f16. He claims it is an object from a solar system other than our own.

Amateur Talent Show

Sponsored by

Christian Action Foundation Inc.

Christian Educational Centre, Hamilton, Ont.

MAY 6, 1967 — 7:30 P.M. sharp.

ARE YOU TALENTED AT

MUSIC
SINGING
POETRY READING?

Attend Audition on April 1 from 10 A.M. - 6 P.M.

Age limit 5-18 years. All categories accepted for audition. Individual and group performances accepted. C.A.F. Inc. will supply Electronic organ and piano. Other instruments and music must be supplied by participants. Pianist-organist for accompany upon request.

Only those qualified at audition on April 1 will be invited for competition on May 6.

Medals for all participants in competition. Trophies available in all categories, and a $50.00 cash award for the most brilliant performer.

Applications for Audition must be in at least one week prior to April 1. No application will be accepted on or after this date. Mail applications stating name, address, age, telephone number, name of school and grade, and talent category, etc. to: Christian Action Foundation Inc. President

Mr. F. R. VANDERVELDE,
P.O. Box 194,
Hamilton, Ont.

Fraser Valley Christian High School
British Columbia

requires

$80.000 at 7%

For the construction of the first high school in Western Canada founded on Reformed tenets.

Located strategically to serve the expanding area of metropolitan Vancouver.

Promissory notes offered at 7% less non-resident taxes if applicable in denominations of $100, $500, $1,000, $5,000 maturing in 5-20 years. Interest payable semi-annually.

Send checks and inquiries to Mr. P. Busink, Treasurer — Fraser Valley Christian High School, 8275 E. 12th Ave., New Westminster, British Columbia, Canada.

William Dam Seeds

See them grow !!!

English Catalogue FREE upon request.
WEST FLAMBORO, ONT.

In Case the BOMB . . .

by Diny Boulogne

All eyes are fixed upon the sky
Where anytime may loom
That never ceasing menace
The dread Mushroom.

We build our fallout shelters
Perhaps our very tomb
And sigh: "How peaceful all could be
Without the Bomb!"

On the stark future I ponder
And I dwell upon the past
In memories I wander
Back to the last

Great World War; I relive the hell
Our struggle midst the gloom
For our survival, which will spell
Sadako's doom.

Sadako yearns to live, so do
Sadishi's charge pray
For strength and courage to live through
Another day —

If they could find but mushrooms
To ease their hunger pangs.
If they could see their loved ones
Beyond the bamboo fence

Where young folk with the women house,
The men crowd younder camps
Humiliated, beaten, starved,
Mere numbers, nameless tramps.

So husbands, wives and children
Far from their kin for years
Count the endless days,
which part them still
With silent fears.

They count the living skeletons,
Their lost ones to bewail,
The beams of Burma's Railroad
Up to the Golden Nail

The camps for men and strong boys
And young boys,
Barely ten years old
Away from mother; who shall count
The tears, that rolled?

Such camps arise like mushroms,
Tear families apart —
But even more heart-rending camps
Are mushrooming on chart.

A Children's camp on Java's coast
Is Fumioka's goal
And Mommy's heading for the mines
In Borneo to dig coal

The plans mushroom on blueprint,
But the Mushroom faster grows.
It heralds our Deliverance Day,
Defeats the foes.

A Day of great Reunion,
Great loneliness for some.
They wait in vain for relatives
Who'll never come

But now the Golden Key is cast
To abundance and to freedom
Praise the Lord,
We have new Hope at last
Thanks to the Bomb!

Our father we may now embrace,
But Uncle P.O.W. is Home.
He's transferred to a Land of Peace
Beyond the Bomb.

The Mushroom which has snatched us
From Starvation's fatal grip
And freed us from Sadiski's whims
And Sokyn's whip

Has strewn its lethal poison
And claims its toll for years to come
All mankind is aghast and cries
"Let's ban the Bomb!"

Some people's poison, so it's claimed
Is other people's meat.
And Hiroshima's babes were maimed,
So we might live and eat.

Sadako folds her paper birds,
Close to her goal she's come.
"Kiu hyafa, kiu ju, kiu,"
She spurts
To beat the Bomb.

I shudder, when I wonder
What of me could have become.
I turned fifteen — coalmining age?
Before the Bomb . . .

Would I sleep beside my mother now
In Borneo's mines entombed.
How peaceful everything could be
Without the Bomb . . .

And I ponder on Sadako's bird,
Which crowd her tomb
Nine hundred, ninety nine
And it hurts
To feel indebted to the Bomb.

The innocent must for sinners die,
But Sin was overcome
By the Sinless Lamb,
Our only Hope,
In case the Bomb . . .

In Case The BOMB . . . is a poem which will be of special interest to our readers who lived in Indonesia, especially during the last world war.

It brings back to memory the endless days, the days in which many prayed for "strength and courage to live through another day".

In this poem the mushroom is used in many ways: food, camps, explosion, all are included. I am not too sure whether it helped the understanding.

The real tension builds at the end of this descriptive verse. Why do we live where others died for our freedom? It is well guessed and shows a Christian mind that in pondering this insoluble problem the poet refers to the Sinless Lamb and at the end of her song she concludes with an uplifted forefinger: "(remember,) our only hope, in case the bomb . . ." to develop the gift she has in her.

Diny Boulogne should be encouraged to write more poetry

R. Kooistra.

CROSS WORD PUZZLE

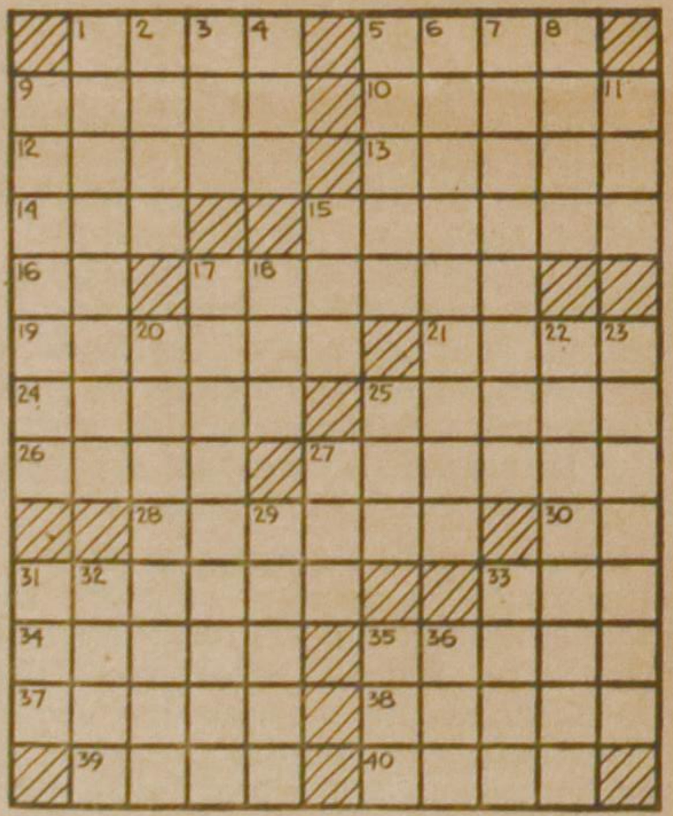

ACROSS
1. Vended
5. Hurl
9. Damascus is its capital
10. Egg-shaped figures
12. Beneath
13. Italian city
14. Disapproval
15. Prison official
16. Religious title: abbr.
17. To toss about
19. Fish-hawk
21. Jumps
24. Warning signal
25. Goblin: var.
26. On the ocean
27. Unbind
28. Arrival
30. Ma's companion
31. Side of bacon
33. Height: abbr.
34. Circuit
35. Bristles
37. Flooring slab
38. Baking chambers
39. Clutched
40. Flit

DOWN
1. Summary
2. Catholic book of feasts
3. Falsehood
4. Oriental dwelling
5. Roman garments
6. Fly beyond the mark
7. Underground construction workers
8. Astringent fruit
9. Confidentially
11. Polish river
15. Twisted
17. Monotonous routine of work that leads nowhere
18. Female fowl
20. Introductory portion
22. Rhubarb
23. Legislative bodies
25. Japanese festival
27. Man's nickname
29. Cast, as ballots
31. Wander about idly
32. Oriental nurse
33. Biblical name
35. Turf
36. Girl's name

SOLUTION to previous Cross Word Puzzle

Buy from the People who Advertise in this Paper

From the Mailbox

EXPO 67 — BABEL 67?

With many of our people planning to go to Expo 67 in Montreal this summer, it might be an opportune time for some qualified person to have a critical view on the whole affair and give us some guidance as to how we as christians could benefit from such an experience.

Many probably will not have given much thought to this question, after all what could be wrong with a world fair? And it be granted that there need not be much wrong with such a fair, if the world was shown as it really is.

However, reading the advertisements of Expo, one cannot fail to see that mankind is busy showing us a new tower of Babel.

Be it that this tower does not seek some higher authority, but rather will expose to us Man, Man and His World, Man the Creator, Man the Provider, Man the Producer, Man in the Community, Man and Life, Man, His Planet and Space. Man, o Man, how great thou art.

We will not be shown Man the Sinner, Man the destroyer, Man the Killer, and certainly not God and His World.

We will be shown how much progress man has made since he crawled out of the sea, and man will try to tell the visitors that in time to come we will crawl right off this planet into life eternal.

What a farce, exposed to the naked bone it will resemble close to a temple of Baal, glory to men, not to the Creator.

How can we go to Expo and still our Father's World?

Let us not be blinded by all the achievements, but keep the H-bombs in mind, which are being held ready for instant delivery by the participating nations, tell us some different story about how far mankind has progressed.

We are close to The End, this earth will be done away with, with fire, somewhat unbelievable only 30 years ago, but man has now been given sufficient power to start a fire that they might not be able to control, Almighty God could not do such a thing, mankind believed through the centuries, now some know that man if not restrained by some Almighty hand will start the fire.

Going to Expo? Don't forget, this is our Father's World. We man made a mess of it, and if some good can be shown, let us thank God Almighty Who has laid yet so much good on our way, what a world it will be when Sin has been done away with, in the New Earth and the New Heaven.

Dirk Brinkman.

Bowmanville, Ont.

WESTMINSTER WORLD FELLOWSHIP FORMED

Galt, Ont. — Formation of a world-wide fellowship of Presbyterians to "provide mutual encouragement and strength to all Presbyterians who desire to cherish and strengthen their heritage" was announced here by Professor W. Stanford Reid, University of Guelph, director of the new organization.

The new fellowship will seek to "foster close relations between Presbyterians and other Reformed Christians around the world" in a day when "opposition to Reformed evangelical principles is growing," according to the announcement.

Interest in such an organization of "concerned" Presbyterians was originally voiced by the Rev. Arthur G. Gunn, editor of *The Evangelical Presbyterian* of New Zealand. While attending the World Congress on Evangelism in Berlin Mr. Gunn brought together Presbyterians attending the congress and was instrumental in getting an informal committee to agree to lay the foundation for the fellowship.

This ''committee of management," named in Berlin, consisted of Dr. Reid, Dr. James Forrester, president of Gordon College, Wenham, Mass., Dr. Mariano Di Gangi, minister of Tenth Presbyterian Church, Philadelphia, Penna., and Dr. R. McFerran Crowe, minister of Rivermont Presbyterian Church, Lynchburg, Va.

An advisory committee of representative Presbyterians from various Churches around the world has been named to implement the program of the fellowship on the basis of membership which includes, 1) "A full persuasion of the infallible truth and divine authority of the Holy Scripture as given by inspiration of God, as the supreme standard for the rule of faith in life;" and 2) "A cordial acceptance as subordinate standards of the Westminster Confession of Faith and the Larger and Shorter Catechisms, as finely embodying the substance of the Christian faith."

On this basis the fellowship will seek to explain, vindicate and uphold the Presbyterian heritage of theology, polity and worship. According to Dr. Reid this will be done through stimulation to prayer, strengtening of mutual fellowship, promoting a depeer spiritual life, and encouragement in effective evangelism.

The Presbyterian Journal

POLLUTION-PROOF PLANTS

In the United States, where air pollution causes hundreds of millions of dollars' worth of damage to plants, trees and crops every year, research is being carried out into certain varieties of grapes, beans and spinach which are less sensitive to air pollution than other plants. Scientists of the Department of Agriculture are hoping to be able to isolate the resistant germ plasma and incorporate it into other plants so that they too can withstand pollution.

(Unesco Features)

PAKISTAN TECHNICAL EDUCATION ENROLMENTS TO INCREASE SIXFOLD

Student intake of technical schools in Pakistan is to increase sixfold by the end of the Third Economic Plan: from 8,300 in 1965, it will go up to 50,000 in 1970. Existing technical schools will be reorganized to offer more apprenticeships and 135 new schools are to be opened.

(Unesco Features)

LASER REPLACES TAILOR'S SCISSORS

Suits of the future may be cut out by computer-guided lasers, if experiments started recently by a British multiple tailoring company are successful. The firm makes nearly a million suits a year to order, and each one takes a skilled man half an hour to cut out. It has acquired a laser capable of cutting through a double thickness of suiting at 10 feet a minute; in the system being tried out, the laser and the cloth stay fixed, while automatically controlled mirrors and lenses guide the cutting beam. Another advantage of the laser is that it heat-seals the cut edges so that they do not fray. The company believes that in a few years, when more powerful lasers are available, able to cut through thick cloth at high speeds, the process will become a commercial proposition.

(Unesco Features)

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Calls received:

Brockville, Ont., Rev. E. H. Oostendorp of Allendale, Mich., U.S.A.

Drayton, Ont., Rev. J. J. Wiegers of Hawarden, Iowa, U.S.A.

Call declined:

Alliston, Ont., Rev. A. J. Vander Pol of Dunnville, Ont.

Call accepted:

Aylmer, Ont., C. C. Spoor of Le Mars, Iowa, U.S.A.

CANADIAN REFORMED CHURCH

Call received:

Burlington, Ont. (as second minister), Rev. D. VanderBoom of Orangeville, Ont.

The CLASSIS HAMILTON

Diaconal Conference

will be held in the

Brantford Christian Reformed Church

on

Saturday, April 1st, 1967, at 1.30 P.M.

Speaker: Mr. M. W. BASICH,
Regional Administrator of the
Ontario Department of Welfare.

Subject: "WELFARE".

INGEZONDEN

Is de Canadian Bill of Rights een waardevol of een waardeloos dokument?

Zoals de lezers zich zullen herinneren schreven wij in december j.l. over het wetsontwerp (de z.g. *Bill C-170*) waarin voorgesteld werd om aan ambtenaren en allen die werkzaam zijn bij de Federale Regering, het recht te geven tot aansluiting bij een vakbond en om via deze vakbond te onderhandelen over arbeidsvoorwaarden. We hebben dit wetsvoorstel toegejuicht, doch tegelijkertijd gewezen op het gevaar dat aan een bepaalde vakbond het alleen-vertegenwoordigingsrecht kan worden toegewezen. De monopolie positie van een vakbond in het Canadese bedrijf en beroep is een aantasting van de vrijheid, omdat aan hen, die een positief andere aanpak van de arbeidsproblemen voorstaan, weinig en vaak geen kans gegeven wordt om hun ideeën te verwezenlijken, zolang zij een minderheid vormen.

Bill C-170 gaf onvoldoende waarborg voor de vrijheid van vereniging van ambtenaren. Bepaalde bewoordingen in het wetsvoorstel duiden er op, dat, niettegenstaande de vrijheid van vereniging, gewaarborgd door de *Bill of Rights*, ambtenaren gedwongen kunnen worden lid te blijven van of financiële steun te verlenen aan een bepaalde vakbond.

Mr. Gerald Vandezande heeft namens de C.J.L. Foundation uitvoerige, moedgevende besprekingen gevoerd met een aantal Parlementsleden van verschillende partijen, over de lacunes in het wetsvoorstel. Het resultaat hiervan was dat op vrijdag 17 februari, tijdens een debat in The House of Commons, een van de meest vooraanstaande Parlementsleden, Hon. Richard Bell, P.C., voorstelde om aan het wetsvoorstel een clausule toe te voegen waarin gewetensbezwaarden gelegenheid zou worden gegeven een bedrag gelijk aan vakbondscontributie te zenden aan een of andere liefdadigheidsinstelling. Gewezen werd op het feit dat de Public Service Alliance of Canada (PSAC) zich heeft aangesloten bij het Canadian Labour Congress, en dat deze union 10¢ per lid per maand overmaakt aan het Canadian Labour Congress. Dit betekent dus dat deze bond van ambtenaren met zijn ruim honderdduizend leden jaarlijks $120.000,00 bijdraagt aan de propaganda van het socialisme in het algemeen en via de C.L.C.'s Political Education Department aan de New Democratic Party in het bijzonder.

Terecht drong een aantal M.P.'s er met klem op aan dat het invoeren van gedwongen financiële steun aan deze en andere bonden onwettig dient te worden verklaard, omdat het een ernstige aanranding van de vrijheid betekent.

Dr. Robert N. Thompson, fraktieleider van de Social Credit Party gaf, voordat het amendement Bell werd ingediend, te kennen dat hij hieraan zijn volledige steun zou verlenen. In zijn indrukwekkende rede kruiste hij de degens met de N.D.P. leden David Lewis en Stanley Knowles, alsook met de Liberale Minister of National Revenue, Hon. E. J. Benson. Hij voerde een krachtig pleidooi voor de vrijheid van godsdienst en vereniging, zoals die gewaarborgd is in de *Canadian Bill of Rights* en de *Universal Declaration of Human Rights* van de Verenigde Naties. Dr. Thompson stelde de Regering een serie vragen:

> What really is the meaning of actual scope of freedom of assembly, freedom of association and freedom of religion as declared in the Canadian Bill of Rights? What is the result of allowing the employer and the union, the employee organization, to include in a collective agreement a provision which in effect intimidates and/or threatens and/or compels an employee to continue to be a member of an employee association?
>
> I would further ask, Mr. Chairman, what protection does the government offer to civil servants who for various reasons, religious or political, cannot in good conscience join with and financially support a particular employee organization? Does it mean that one only has the freedom to do what the majority tells one to do? What does freedom of association actually mean as far as the bill of rights is concerned if compulsory membership in an employee organization is a requirement of this bill?
>
> I would further ask whether the government intends to issue an order to all its employers, its agencies, boards and commissions should this bill become law as it is presently framed, instructing them to safeguard Canadians' rights to freedom of association, freedom of religion and freedom from coercion, compulsion, discrimination and intimidation.
>
> . . . I ask the President of the Treasury Board whether this legislation has been referred to the Minister of Justice, to comply with the section of the bill of rights I read. Unless we have the assurance of the Minister of Justice that the provisions of the bill before us are consistent with the bill of rights, we have failed in our examination of this bill.
>
> (*Hansard*, February 17, 1967)

Helaas werd het voorstel van Mr. Bell afgestemd met 23 stemmen voor en 41 stemmen tegen. Typerend is dat de Liberalen plus de New Democrats tegen stemden: de Conservatieven, de Social Crediters en de Creditistes stemden voor.

Het wetsvoorstel is nu tot wet verheven en de weg naar onderhandelingen over een collectieve arbeidsovereenkomst is open. De PSAC zal haar uiterste best doen om de z.g. "Rand Formula" (gedwongen financiële steun aan de union) te verwezenlijken. Of zij daarin zal slagen hangt af van de houding van de werkgever, in dit geval de Treasury Board van de Federale Regering. De houding van de werkgever zal grotendeels bepaald worden door het aantal protesten dat zij ontvangt van ambtenaren die weigeren zich te laten voorschrijven aan welke vakbond en aan welke politieke richting zij moeten bijdragen. Wij dringen er op aan dat *allen* die werkzaam zijn bij de Federale Regering zich schriftelijk wenden tot the Hon. E. J. Benson, President of the Treasury Board, Ottawa, Ont. Wij verzoeken hun tevens om een afschrift van hun schrijven naar ons adres te sturen. Mocht U advies of assistentie nodig hebben bij het opstellen van uw bezwaren, aarzel dan niet om U met ons in verbinding te stellen. Zal de huidige regering de *Canadian Bill of Rights* als een waardeloos stuk papier aan de kant schuiven? Dat hangt mede af van de houding van Christen-ambtenaren.

* * *

Het bovenstaande betrof Canada's "civil service". In het bedrijfsleven gaat de strijd om vrijheid van vereniging onverminderd voort. Mr. Harry Aasman te Guelph, die weigerde om te buigen voor de eisen van de United Steelworkers of America, werd, als gevolg van zijn moedige houding, door zijn werkgever ontslagen. Zulks op aandringen van de union. Mr. Aasman heeft nu een z.g. "grievance" ingediend, er op wijzende dat in de collectieve arbeidsovereenkomst tussen de company en de union, de gedwongen betaling van lidmaatschapsgelden niet als arbeidsvoorwaarde wordt gesteld. Mr. Aasman heeft via onze advocaat, Mr. Kelsey, aan de directie zowel als aan de Steelworkers verzocht om een arbitrage-raad te doen beslissen over de juiste interpretatie van de collectieve arbeidsovereenkomst. De union heeft dit verzoek bot afgewezen; de directie wilde er ook niet van horen. Inmiddels is Mr. Kelsey bezig om via andere wegen een oplossing te vinden. Indien noodzakelijk zal hij de Minister of Labour verzoeken om bemiddeling door een raad van arbitrage te benoemen.

Andere gevallen hebben onze voortdurende aandacht. Als "Committee for Justice and Liberty" vragen we om *uw* steun voor ons werk. Het lidmaatschap bedraagt slechts $10 per jaar. Mocht dit te veel zijn stuur ons dan wat minder.

We rekenen op uw daadwerkelijke hulp!

E. Vanderkloet/S. De Jong,
C.J.L. Foundation,
P.O. Box 151, Rexdale, Ont.

BE UP TO DATE
Read
CHURCH and NATION
Publication for the Chr. Ref. Church in Canada.
$3.00 per year.
PRO REGE PUBLISHING COMPANY
10 Golfdown Drive,
Rexdale, Ont.

TEACHERS WANTED

The John Knox Christian School of Woodstock will need

TEACHERS

for the schoolyear 67-68.

Please send your applications and inquiries to the Principal, Mr. R. Vander Ploeg, 1045 Parkinson Road, Woodstock, Ont.

BROCKVILLE, ONT.

The John Knox Christian School requires

A TEACHER

for the intermediate grades — schoolyear 1967/68.

Please send applications and inquiries to Mr. G. Endhoven, Principal, 49 Bartholomew St., Brockville, Ont.

The Sarnia Christian School invites the applications of

TEACHERS

for various grade levels.

Letters with full particulars are to be sent to the Principal, Miss R. Van Westenbrugge, 1722 Dell Ave., Sarnia, Ont.

The Calvin Christian School of Victoria, B.C. cordially invites applications from

TEACHERS

for its primary and intermediate grades to fill three vacancies in 1967-1968. Send your inquiries or applications to the Principal, Mr. H. van Huizen, 2560 Shelbourne Street, Victoria, B.C.

Why not teach in OSHAWA?.... The Immanuel School requires for the next school year

TEACHERS

for the intermediate grades. Salary according to the Ont. All. Schedule. Send your applications to the Principal Mr. Wm. Rang, R.R. 3, Oshawa, Ont.

Calvin Chr. School in Lacombe, Alberta, opened last year with 2 class rooms and expanding this year to 4 class rooms, will be in need of

TWO TEACHERS

grades 1-2 and grades 3-4-5, for the school year 1967-'68.

Please send applications and inquiries to: W. Wildeboer, Principal, Box 434, Lacombe, Alberta, Canada.

"In Beautiful British Columbia" the Ladner Christian School will need an experienced

PRINCIPAL

(grades 6 & 7). Please send application and references to Mr. A. Terpstra, 4709 - 47th Ave., Ladner, B.C. Location 15 miles S. of Vancouver, B.C.

The Galt Christian School, after the appointment of her principal, is still in need of

ONE TEACHER

for the grades 1, 2, 3, 4, in a brand new school, surrounded by a beautiful scenery of hills and valleys, for the schoolyear 67-68. Please send your applications and inquiries to the Secr. John Hennink, R.R. # 1, Galt, Ont. Phone 621-6119.

TORONTO, ONTARIO

Timothy Christian School in West Toronto will have vacancies in September, and invites applications from

TEACHERS

State: Qualifications, experience, and grade preference. Write to: Mr. H. VandeBurgt, Principal, Timothy Christian School, 28A Elmhurst Drive, Rexdale, Ontario.

Centennial Christian School, Terrace, B.C. requires a

TEACHER

for the intermediate grades.

For further -information please write: Calvin Christian School Society, Box 317, Terrace, B.C.

ABBOTSFORD Christian School, in the heart of the beautiful Fraser Valley of British Columbia needs for the next school year

1 TEACHER for grade 2,

1 TEACHER for grade 3, and

2 TEACHERS for the Junior High School

qualified to teach anyone of the following subjects: English, French, Social Studies.

Applications or letters of inquiry may be sent to the Principal Mr. J. Kampman, Box 175, Abbotsford, B.C.

The Immanuel Christian School, Aylmer, Ont. requires for Sept. '67

A PRINCIPAL
and
TEACHERS

Please send your applications or inquiries to the Secr., J. Kaastra, R.R. 2, Springfield, Ont. Phone 773-3848.

Due to further studies of her present principal, the Brantford Christian School invites applicants for the position of

PRINCIPAL

for the school year 1967/68; and also for a

TEACHER

for the middle grades.

Please send your applications, stating qualifications and experience to Mr. J. Kooistra, Principal, 406 Marlboro St., Brantford, Ontario.

Calvin Memorial Christian School of St. Catharines needs

SEVERAL TEACHERS

for all grade levels, especially for the primary grades and

A SCIENCE TEACHER

for junior high. This 10-room school hopes to open grade X next September.

Please apply to A. Vandermaas, M.D., 10 Norris Place, St. Catharines, Ontario.

The Wallaceburg District Christian School will need

TWO TEACHERS

for grade 1-2 and 5-6, '67-'68 schoolyear. Please send applications, stating qualifications and references to Mr. Wm. Sluys Jr., R.R. 1, Dresden, Ont.

The Canadian Christian School of Jarvis needs a

PRIMARY GRADE TEACHER

after the Easter holidays till the end of the school year.

Who can and will help us out?

Also needed

TEACHERS

for the school year 1967/68.

Please send your application, stating qualifications and grade preference, to the Principal Mr. P. Bergsma, R.R. 1, Jarvis, Ont. Tel. 587-2604.

Calvin Christian Schools, Edmonton, Alberta, invite applications from

TEACHERS

interested in teaching grades one through ten. Salary for beginning degree teachers is $4500.00.

Send all correspondence to Mr. H. Konynenbelt, Principal Calvin Christian School East, 36th St. & 115th Ave., Edmonton, Alberta.

The Calvin Chr. School of Kingston will be in need of

A TEACHER

preferably qualified, for the lower grades, per Sept. '67.

Please send your applications and information to: H. Van Rossum, Principal, 309 Van Order Dr., Kingston, Ont.

The Georgetown District Christian School will need

TWO TEACHERS

for the primary and intermediate grades for the school year 1967-1968.

Please send applications stating qualifications, experience, and references to the Principal, Mr. J. Petrusma, 28 Ewing Street, Georgetown, Ont.

DUNDAS, ONT.

The Calvin Christian School (5 rms.) requires a

PRINCIPAL
and
Primary or Junior TEACHER

commencing September, 1967.

A new 3-bedroom home is available adjacent to the school.

Please send your application to Mr. John Stronks, Ofield Rd. N., R.R. 2, Dundas, Ont.

The Belleville District Christian School invites applications for the position of

MALE - PRINCIPAL

startng this fall in its three-room school. Please send applications and inquiries to: P. A. Schaafsma, 254 North Park St., Belleville, Ont.

The John Knox Christian School of Wyoming, Ontario, will be in need of a

PRINCIPAL AND
A TEACHER

for the intermediate grades.

Please send your application to the Principal, Mr. F. DeVries, Box 81, Wyoming, Ontario.

The John Calvin Christian School of Guelph will be in need of

ONE TEACHER

for the schoolyear 1967/68 for three intermediate grades with an approximate enrollment of 25 pupils. Send applications to' Mr. T. S. Bootsma, 80 Liverpool Street, Guelph, Ont.

The 'Calgary Christian School' has openings for

TEACHERS

for grades 1, 4, 5 and Junior High for the 1967-1968 school term. Please contact Mr. G. VanderVeen, Principal, 2839 - 49 Street S.W., Calgary, Alberta.

Due to expansion and study plans of three of our teachers, we invite applications for the position of

ELEMENTARY TEACHERS

in all levels.

Attractive salary and benefits for experienced and qualified teachers. Consider the advantages and challenges of teaching in a 15 room school system.

We are especially looking for teachers able to specialize in Physical Education, Art, and Music.

Write or phone for an application form: Mr. R. Klapwyk, Principal Calvin Christian School, Hamilton, Ont. (Phone 385-2045).

Fraser Valley Christian High School will need

THREE ADDITIONAL TEACHERS

next year: Commercial-English, Biology-Chemistry-Physics, Social Studies. Your talents are necessary in our young and growing high school. Enjoy the beauty of the Pacific Northwest and apply now. Send your application to: Mr. Sid Van Der Laan, Prin., 8275 E. Twelfth Ave., New Westminster, B.C., Canada.

The Calvin Christian School in Trenton will need

TEACHERS

for the primary and intermediate grades for the 67/68 schoolyear. Please send applications and inquiries to the Secr. W. Wyngaarden, 207 King Street, Trenton, Ont. Phone 392-7910.

Toronto District Christian High School

Requires for the school-year 1967-1968

ADDITIONAL TEACHERS

in:

English.
History.
Commercial Subjects.
Girls Physical Education
(a lady teacher).

For information and application write to the Principal, Miss A. G. J. Masselink, Box 527, Woodbridge, Ontario.

The Smithers Canadian Christian School is in need of

THREE TEACHERS

for 1967-68. One for grade 1 (one), one for either grade 3 or combined grade 4 and 5, and one qualified to teach Mathematics and Science in grades 8, 9 and 10.

Please send applications or inquiries to: The secretary H. Bakker, P.O. Box 2117, Smithers, B.C.

The Richmond Christian School (near Vancouver, B.C.) needs:

TWO TEACHERS

for grades 2 & 3, and 4 & 5. Apply to: Mr. J. De Vries, Principal, 976 Alberta Road, Richmond, B.C. (phone: 278-5944).

The Timothy Christian School of Williamsburg will be in need of a

TEACHER

for the 67/68 schoolyear to teach grades 1-2-3.

Send applications to Mr. E. Dentz, R.R. # 1, Iroquois, Ont.

The John Knox Christian School of Clarkson is in need of

A PRIMARY TEACHER

for the school year 1967-68. Clarkson is conveniently located between Toronto and Hamilton. Please send application and inquiries to the Principal, Mr. J. Van Dyk, Box 54, Clarkson, Ontario.

The Thunder Bay Christian School will need

TEACHERS

for the 1967-68 school year. Our school serves the area of the University city of Port Arthur and Fort William. Please send applications or inquiries to the Secretary, Wm. Doppenberg, R.R. # 1, Fort William, Ont.

The Calvin Christian School of Chatham will be in need of

TEACHERS

for various grade levels.

Please send letters of inquiry or application, stating qualifications, experience and references, to the Principal, Mr. John Postma, 72 Tissiman Ave., Chatham, Ont.

TEACHER REQUIRED

for grades 3 and 4 to replace Staff member upgrading his qualifications. Alliance Salary Schedule offered. Apply to Holland Marsh Christian School, Mr. C. A. Radder, Secretary, R.R. # 2, Newmarket, Ont

---

Immanuel Christian School, Lethbridge, Alberta, will have

SEVERAL VACANCIES

in grades two through six and in the Junior High Social Studies Department.

Teachers interested in securing positions in our school are invited to send letters of inquiry to the Principal, John Nieboer, 1119 - 12 Street "B" North, Lethbridge, Alberta.

The Calvinistic Christian School of Wellandport needs for next term:

A GRADE 1 TEACHER,

A GRADE 2 TEACHER

AND A PRINCIPAL

House available.

Applications to Mr. H. K. Bergsma, R.R. 1, Wellandport, Ont.

WILLOWDALE (TORONTO)

The board of the Willowdale Christian School invites applications for

A TEACHER

for the Primary Division and for

A TEACHER

for grade 6. Please send your reply to: The Principal, The Willowdale Christian School, 60 Hilda Ave., Willowdale, Ont.

The Board of the John Knox Chr. School of Brampton is inviting applications from qualified

TEACHERS

for the school year 1967-'68.

The ten-room school is located in a fast growing town 20 miles West of Toronto.

Salaries are based on an attractive salary schedule, prepared by the present staff and board.

For further information contact Mr. H. A. VanderWindt.

The principal may be contacted at the school.

Please send applications giving qualifications and references to the Secretary of the Board, G. W. Gerrits, 15 Fullamore Rd., Brampton, Ont.

UW NIEUWE WONING IN CANADA

Het financieren van uw nieuwe woning

(De zesde en laatste aflevering in deze reeks van artikelen over de diverse aspecten van het kopen van een huis, geschreven door de heer D. B. Kirkup, de Research Director van de Toronto Real Estate Board, vindt u in het volgende nummer.)

(Canadian Scene) — Wanneer u eenmaal besloten hebt, een huis te gaan kopen, dan dient u nauwkeurig na te gaan, hoe groot de kosten zijn voor het onderhoud en de wensen van uw gezin en hoeveel u, in verband daarmee aan uw nieuwe huis denkt te kunnen uitgeven. Het is verstandig om vast te stellen, hoe hoog u gaan wilt en daar dan ook de hand aan te houden. Bij het vaststellen van deze prijsgrens dient u met de volgende drie factoren rekening te houden: 1. hoe zeker u van uw baan kunt zijn; 2. de mogelijkheid dat u eventueel in het onderhoud van familieleden zult moeten helpen voorzien en 3. hoe goed u in staat zult zijn uzelf bepaalde luxe en niet volstrekt nodige dingen te ontzeggen.

Hoeveel u voor uw huis zult kunnen uitgeven hangt geheel af van uw levensstandaard en van de wijze waarop uw gezinsinkomen wordt bestuurd. In het algemeen wordt meestal gerekend op een gemiddelde van 2½ maal uw jaarlijks inkomen. Dat bedrag hangt echter af van de kosten van het levensonderhoud in uw streek en van de grootte van uw eerste betaling op het huis. In het algemeen geldt hier dat hoe meer u als eerste betaling kunt uitleggen, hoe duurder huis u zich kunt veroorloven.

Maak een schatting van de extra uitgaven

Het betrekken van een eigen huis gaat altijd gepaard met extra kosten, voor meubilair, electrische apparaten, tuingereedschappen, e.d. Ook zijn er de verwarmingskosten, watertarief en misschien extra transportatiekosten. Daar deze bedragen voor iedereen weer anders zijn, kunnen we hier geen vaste som voor opgeven, maar u dient er wel goed rekening mee te houden bij het opstellen van uw budget. In deze zaken kunt u advies vragen bij uw bouwer, de directeur van uw bank of bij de lokale afdeling van de Central Mortgage and Housing Corporation. Zij hebben allen ervaring in deze zaken en kunnen u reële bedragen opgeven.

In het algemeen zijn er twee soorten hypotheken verkrijgbaar: de gewone hypotheek, zowel voor oude als voor nieuwe huizen en de NHA (National Housing Act) mortgage, die alleen voor nieuwe huizen beschikbaar is.

De z.g. "Conventional" mortgages (hypotheken)

Deze worden verstrekt door leenbanken, zoals levensverzekeringen en trustcompanies, die gelden hebben om in huizen te beleggen. De interest varieert met de economische toestand en ligt gewoonlijk iets hoger dan die van de NHA. De duur is gewoonlijk vijf jaar en dan na verloop van die vijf jaar hernieuwbaar tegen het dan geldende interest tarief. Het bedrag van een dergelijke hypotheek is door de wet vastgesteld op een maximum van 75% van de totale geraamde waarde van huis en land. Dat betekent dat u bij het aangaan van een gewone hypotheek bereid moet zijn om 25% van de prijs van huis met grond als eerste betaling neer te tellen.

Tweede hypotheken

Kunt u niet genoeg contant geld bij elkaar krijgen, dan is er altijd de mogelijkheid van een tweede hypotheek. Deze is gewoonlijk voor een kleiner bedrag, hoogstens een paar duizend dollar, en wordt aangegaan voor bijvoorbeeld drie of vijf jaar. Een tweede hypotheek vertegenwoordigt een zware last voor het gezin, onvoorziene plotselinge grote uitgaven in de familiekring kunnen alles in de war gooien, waardoor men het risico loopt, dat men zijn huis kwijt raakt. Een goede tweede hypotheek (goed uit het oogpunt van de lener) kan echter een uitkomst betekenen, wanneer er niet genoeg contanten voorhanden zijn. Hoed u echter voor hoge interest, bijzondere kortingen en terugbetalingstermijnen en win rechtskundig advies in voor u met iets dergelijks in zee agat.

'NHA" Mortgages

De NHA mortgage is een hypotheek waarbij de regering borg staat volgens de regels van de National Housing Act. Het geld zelf komt gewoonlijk van een van de eerder genoemde leeninstellingen, maar de garantie van de regering maakt dat ze meer geld in huizen durven te beleggen, dan ze anders gedaan zouden hebben. Het maakt het voor de geldschieters ook meer de moeite waard om een lagere interest te heffen dan ze in andere gevallen zouden doen. Op het ogenblik mag deze interest niet hoger dan 7¼% zijn.

Er zijn grenzen aan de grootte van de hypotheek die u op deze wijze wordt verstrekt. Ze mag niet hoger zijn dan 95% van de eerste $13.000 leenwaarde van uw huis en grond, plus 70% van de rest tot een maximum van $18.000. Ze worden gewoonlijk verstrekt voor 25 jaar, hoewel dat soms ook wel dertig jaar kan worden en de interest blijft deze gehele periode onveranderd.

De Toronto Real Estate Board heeft de federale regering verzocht door middel van de Central Mortgage and Housing Corporation leningen beschikbaar te stellen tot een maximum van $25.000 met een terugbetalingstermijn van veertig jaar. TREB zou graag zien dat deze lening dan zou zijn over 95% van de waarde, hetgeen zou betekenen, dat men een huis van $25.000 zou kunnen kopen met een eerste aanbetaling van slechts $1250,00.

Wanneer u een huis in een geheel nieuwe wijk koopt of er een speciaal voor u laat bouwen, dan zorgt de bouwer in de meeste gevallen voor het sluiten van een hypotheek voor u.

"Home Owner" Loans

Is de bouwer om de een of andere reden niet in staat een dergelijke hypotheek voor u te sluiten, dan kunt u zelf proberen naar eigen keus een lening te krijgen, of, mocht u daar niet in slagen, zich wenden tot de Central Mortgage and Housing Corporation.

Het is zeer goed te begrijpen, dat een persoon, die een huis gaat kopen, niet op de hoogte is van alle onderdelen, die bij het financieren en het in bezit nemen van zo'n huis betrokken zijn. Gelukkig worden echter door de hiervoor genoemde personen en organisaties gaarne gratis alle gewenste inlichtingen en adviezen verstrekt.

VAN'S MOVING & CARTAGE

Owned and operated by J. Vander Wal.

- TRUCK LEASING
- TRACTOR AND TRAILERS
- STAKE TRUCKS

223 Esplanade, Toronto, Ont.
Tel.: 366-4090 and 366-4456

EXPERT WATCH and CLOCK REPAIRS

for Brampton and surroundings

Harry Wierenga

Jeweller-Watchmaker
211 Queen St. West
Phone: 459-4561
BRAMPTON, ONT.

Wat mocht ik niet vergeten?
O ja . . . .
Ik moet nog abonnees werven voor Calvinist Contact, want, hoe meer abonnees des te beter het blad kan worden.

Mooie premie boeken voor Uw hulp

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

ROME EN DE REFORMATIE, door A. S. Besselaar en J. Spoelstra.
Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over "een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk der Reformatie."

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

RELIGIE ZONDER GOD, door prof. dr. K. Runia, dat een antwoord is op Robinson's "Eerlijk voor God".
Dr. Runia is de bekende hoogleraar in de dogmatiek aan het Reformed Theological College te Geelong, Australië, die in Australië en Nieuw-Zeeland zich in de theologische wereld een uitstekende naam heeft verworven.

HET RAADSEL VAN ONS LEVEN, door prof. dr. J. H. Bavinck. 5e druk.
Dit prachtige boekje van de zo bekende, vroegere zendingshoogleraar is een buitengewoon welkome leidraad voor het leven.

ZIJN ALLE GODSDIENSTEN GELIJK? door dr. J. Verkuyl.
Dr. Verkuyl heeft vele jaren in Indonesië gearbeid en is zodoende bekend met de wereldgodsdiensten. Als zodanig is hij de juiste man om deze veelgehoorde vraag te beantwoorden met een duidelijk 'neen' en tegelijk te verwijzen naar het christelijk geloof als het allesomvattende antwoord.

HET DUIVELSEILAND.
Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies geschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

HET EVANGELIE VAN THOMAS, door dr. R. Schippers.
Het evangelie van Thomas (dat niets te maken heeft met de ongelovige Thomas) is een apocrief evangelie met 114 woorden van Jezus. Benevens de vertaling van dit 'evangelie' bespreekt dr. Schippers de vraag of we hier te doen hebben met een evangelie, of er een afzonderlijke, eigen traditie is. Vragen die vooral met het oog op een afgesloten canon van de Bijbel van belang zijn.

LUTHERS WERKEN
De babylonische ballingschap der kerk; Brief aan Paus Leo X; De vrijheid van een christen.
De gemiddelde lezer heeft wel het een en ander over Luther gelezen, maar wie heeft ooit een van Luthers eigen geschriften gelezen? "Wie echter eenmaal door Luther is gegrepen," zegt Prof. Dr. J. T. Bakker, "komt niet gemakkelijk weer van hem los." Vooral niet wanneer men Luthers werken leest.

DE HUMOR VAN DE BIJBEL, door dr. Okke Jager (10e druk).
Dit bekende boekje behoeft geen aanbeveling.

'T BEGON ONDER MELKENSTIJD, door G. J. Peelen (17e druk). De belevenissen van Jan Peelen, de broer van de schrijver, die op grond van zijn daden in de slag om Arnhem de Militaire Willemsorde kreeg.

POLIKLINIEK VAN DE HEMEL, door P. Terlouw.
Zuster Haayer vertelt over haar werk in een wereldstad, aan de zelfkant van de samenleving. Zij is een imponerende persoonlijkheid, een specialiste voor hopeloze gevallen. Haar belevenissen met allerlei 'markante' figuren vertelt zij met met een groot gevoel voor humor en een mild begrijpen.

•

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee:

THE FLASHLIGHT, by Jean G. Fisher.
A little booklet, but a great story. Tom Perkins comes into conflict with his own conscience. He experiences a difficult time to find the right attitude. A fine story for children from 8-11 years old.

THE GUN, by John Vriesinga.
An exciting story of the experiences of three boys, and a gun. Boys, and girls too, of 8-11 years of age, will enjoy it tremendously.

A MARTYR OF THE CATACOMBS.
An emotion stirring chronical of the persecution and triumphs of first century Christians.

AMAZON MOON, by Rosemary Cunningham.
Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST, by Dr. F. B. Meyer.

Voor twee abonnees:

BUT NOT FORSAKEN, by Helen Good Brenneman.
An unforgettable story based on the author's experience in Gronau, Germany, following World War II, and on the accounts of the refugees who made the long, arduous trek to the refugee camp there.

STRAIGHT DOWN A CROOKED LANE, by Francena H. Arnold. Teenage marriage, a growing problem in this modern era, is the theme of this book of the well-known author who also wrote Not my will.

LIVING IN A NEW COUNTRY, by T. C. Van Kooten.
An interesting study on the integration of immigrants into the life of their new country.

THE STOWAWAY, by Wm. R. Rang.
Hendrik Tromp has one thing in mind; he wants to find his father. But he does not know where he has to look for him. He hides as a stowaway on "The Golden Horn", but is detected. What follows takes the readers (boys and fathers alike!) all along; they want to stick with Hendrik until he finds the solution.

A PREY TO SATAN
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

Uitstekend Mrs. M. te B. !!!

Een lezeres in Ontario wierf in enkele weken tijds **acht** nieuwe abonnees! "Er volgen nog meer," schreef ze ons.

U kunt het ook!

- -

(Knip langs deze lijn)

ABONNEMENTSFORMULIER

Aan: CALVINIST—CONTACT
BOX 312, STATION "B"
HAMILTON, ONTARIO

Wilt U direct Calvinist-Contact zenden aan:

NAAM: ....

POST ADRES: ....

....

Aangebracht door:

NAAM: ....

POST ADRES: ....

....

Als aanbrengpremie heb ik uitgezocht de volgende titel:

1e keus ....

2e keus ....

Abonnementsprijs voor Canada $5.00 per jaar. Voor andere landen $6.00 per jaar. Betaling per cheque is 15¢ extra.

Aan: CALVINIST-CONTACT, BOX 312, STAT. B, HAMILTON, ONT.

ADRES VERANDERING

Naam ....

NIEUW ADRES:

Post-adres ....

....

OUD ADRES:

....

....

GAAT U NAAR

Holland?

VOOR AL UW REIZEN per boot of per vliegtuig vraagt volledige inlichtingen bij

C. STEENHOF

43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921

Binnenkort voordeliger reizen, nieuwe tarieven en condities vastgesteld door de Luchtvaart Maatschappijen.

MONTREAL-AMSTERDAM

$331.00

met logies en gratis trip naar Brussel, Parijs en London.

Aankondiging van een nieuwe genezende stof: Slinkt Aambeien

Exclusieve genezende stof heeft bewezen dat het aambeien slinkt en beschadigd weefsel heelt.

Een vermaard onderzoekinstituut heeft een unieke genezende stof ontdekt met de eigenschap om aambeien pijnloos te doen slinken. Het verlicht het jeuken en ongemak in minuten en versnelt het genezen van het beschadigde en ontstoken weefsel.

In geval op geval, terwijl het zachtjes de pijn verlicht, vond feitelijke vermindering (slinking) plaats.

Het meest belangrijke van alles — de resultaten waren zo grondig dat deze verbetering over een periode van vele maanden bleef gehandhaafd.

Dit werd bereikt met een nieuwe genezende stof (Bio-Dyne) dat snel beschadigde cellen helpt genezen en de groei van nieuw weefsel bevordert.

Thans wordt Bio-Dyne aangeboden in zalf en zetpil vorm genaamd Preparation H. Vraag er naar bij alle apotheken. Voldoening of U krijgt Uw geld terug.

(Adv.)